



GLASILO  
POŽEŠKE BISKUPIJE

# Zajedništvo

POŽEGA, SVIBANJ 2016. ■ GODIŠTE X. ■ BROJ 60 ■ ISSN 1846-4076

## DOGAĐAJNICA

Sjednica Prezbiterskog vijeća  
Požeške biskupije

Apostolska pobudnica  
»Radost ljubavi«

Obljetnica »Bljeska«  
u Okučanima

Spomen 11. obljetnice smrti  
sv. Ivana Pavla II.

Hodočašće osnovnoškolske  
djece u Voćin

Kolegij Požeške biskupije

Stručni skup vjeroučitelja  
Požeške biskupije

## ŽIVOT MLADIH

Karitativna aktivnost učenika  
Katoličke osnovne škole

Biskupov susret s maturantima  
Katoličke gimnazije u Požeگی

## IZ NAŠEG CARITASA

Brojne aktivnosti  
Caritasa

## MOJA VJERA

Mirko Veić, sakupljač  
i uzgajivač starih sorti jabuka

## OBITELJ

Obitelj Maria i Ksenije  
Bokulić iz Okučana

## GOSPODARSTVO

Mato Šmit iz Nove Kapele

## DUHOVNI KUTAK

Piše: Josip Krpeljević



# Pedesetnica – Duhovi



SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA POŽEŠKE BISKUPIJE

# Pastoral braka i obitelji prema smjernicama Biskupske sinode i Pobudnice pape Franje »Radost ljubavi«

Piše: Ivica Žuljević



U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požezi pod predsjedanjem biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića održana je 25. travnja redovita sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije.

Sjednica je započela molitvom Trećega časa. Potom je biskup pozdravio nazočne vijećnike, koji su unatoč prevrtljivim vremenskim uvjetima koje je usporedio s mijenama u našem društvenom, crkvenom i osobnom životu i nastojanjima da u njima opstanemo, ipak stigli na sjednicu. Podsjetio je na blagdan sv. Marka Evanđelista, koji je kao pratitelj apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla otkrio i iskusio snagu Isusova evanđelja, zapisao ga i vjerno ga nastojao živjeti.

*Biskup je pozvao vijećnike da u dogovoru sa svećenicima u svojim dekanatima potaknu vjernike te se tijekom ljeta s posebnim raspoloženjem uključe u hodočašća u marijanska svetišta koja su oprosna mjesta prigodom Izvanrednog jubileja milosrđa. Odlučeno je da će se slijedeće godine, kad slavimo 20. obljetnicu utemeljenja Biskupije, u uskršnom tjednu (sredinom travnja) održati zahvalno biskupijsko hodočašće u Rim. Na njemu će sudjelovati i djelatnici naših katoličkih škola, članovi njihovih obitelji i prijatelji.*

## Vjernost Bogu

Biskup je spomenuo kako je naša hrvatska trinaest stoljetna povijest snažan poučak da su Crkva i narod opstali unatoč najrazličitijim mijenama i ugroženostima i da je vjernost Bogu bila snaga kojom su pobjeđivali mnoge povijesne nedaće. Taj poučak s jedne strane svjedoči da postoji povijest spasenja i u našem narodu, a s druge strane nas potiče i ohrabruje da se ne bojimo sadašnjih mijena, nego da svjedočimo ljudima kako je jedina prava čvrstina i stalnost u povezanosti s Bogom. Naglasio je da Isus Krist, pobjednik nad zlom i smrću, usred hrvatskog i sveopćeg pesimizma ostaje temelj našeg optimizma te onaj tko mu iskreno vjeruje, unatoč brojnim poteškoćama živi pozitivno usmjerenije. Zaželio je da rad sjednice protetne u raspoloženju uskršnog optimizma i zahvalio vijećnicima, a preko njih i onima koje predstavljaju, za sve što čine u župama ili na drugim mjestima svoga poslanja.

## Pastoralni programi

Zatim je tajnik Vijeća Ivica Žuljević pročitao zapisnik prethodne sjednice, nakon čega je uslijedila rasprava o izvršenju pojedinih njezinih zaključaka, među kojima je i zadaća povjerena tročlanoj radnoj skupini (Jozo Jurić, Josip Krpeljević, Želimir Žuljević) da na temelju završnog dokumenta prošloje-senske Opće biskupske sinode u Rimu predloži obnovljeni koncept tečaja pripreve za brak, kao i zadatak koji je dan predsjedniku Odbora za proslavu Izvanrednog jubileja milosrđa i 20. obljetnicu uspostave Požeške biskupije Josipu Krpeljeviću da spomenuti

Odbor do konca školske godine oblikuje pojedinsti pastoralnog programa za godinu 2016./2017., napose s obzirom na Treći Biskupijski euharistijski kongres. O projektu edukacije župnih animatora djece i mladih izvijestio je Robert Mokri, predstojnik Katehetskog ureda, rekavši da je u njemu sudjelovalo 150 mladih iz različitih dijelova Biskupije. Zaključeno je da će svi voditelji edukacije animatora i svi animatori sudjelovati na hodočašću mladih u Voćinu idućega 14. svibnja, i u sklopu toga održati zajednički radni sastanak. Jednako tako i sudionici Katoličke malonogometne lige u Požeškoj biskupiji. Naglašavajući važnost brige za duhovna zvanja, biskup je podsjetio vijećnike da je za nedjelju Dobrog pastira svim župama upućen dopis s informacijama o natječaju za upis kandidata u Bogoslovno sjemenište i u požeški Kolegij. Odlučeno je da će susret kandidata za upis u Bogoslovno sjemenište biti u ponedjeljak, 16. svibnja u Biskupskom domu u Požezi u 9 sati a susret kandidata za upis Kolegij u petak, 17. lipnja također u Biskupskom domu u Požezi u isto vrijeme.

## Oproсна mjesta

Biskup je pozvao vijećnike da u dogovoru sa svećenicima u svojim dekanatima potaknu vjernike te se tijekom ljeta s posebnim raspoloženjem uključe u hodočašća u marijanska svetišta koja su oprosna mjesta prigodom Izvanrednog jubileja milosrđa. Odlučeno je da će se slijedeće godine, kad slavimo 20. obljetnicu utemeljenja Biskupije, u uskršnom tjednu (sredinom travnja) održati zahvalno biskupijsko hodočašće u Rim. Već je ranije dogovoreno da na njemu sudjeluju djelatnici naših katoličkih škola, članovi njihovih obitelji i prijatelji. Također je odlučeno da će duhovne vježbe za svećenike biti u Velikoj od 12. do 14. rujna 2016. godine. Budući da na jesen istječe mandat članovima ŽPV-a, zaključeno je da se izbori za nove članove Župnih pastoralnih vijeća održe u nedjelju, 11. rujna 2016. godine, koji će nakon toga biti potvrđeni kako bi u subotu, 24. rujna 2016. mogli sudjelovati na Biskupijskom danu u Požezi. Biskup je izvijestio vijećnike da će idućeg mjeseca listopada i studenog započeti novi krug kantskih vizitacija župa, što će utjecati na termine održavanja jesenskih arhidakonskih susreta trajne svećeničke formacije, tzv. korona. Dogovoreno je da će otvorenje novoizgrađenog Dijecezanskog muzeja u Požezi, ako se uspiju završiti svi radovi i ispune drugi uvjeti, biti u subotu, 18. lipnja 2016. godine u 12 sati. Biskupijski susret ministranata u Voćinu bit će, kako je predviđeno, u srijedu, 22. lipnja 2016. a hodočašće starijih osoba u Voćin kako je uobičajeno na godišnjicu krunjenja Gospina lika, u utorak, 7. lipnja 2016.



## Pastoral braka i obitelji

Slijedilo je zatim predstavljanje Apostolske pobudnice Amorislaetitia i rasprava o pastoralu obitelji. Prof. Ana Matković, psihologinja u Katoličkoj osnovnoj školi u Požezi, izvijestila je vijećnike o obnovljenom programu djelovanja Obiteljskog centra »Pro vita et familia« u Požezi koji će se početi ostvarivati 1. svibnja ove godine, a odvijat će se u dva smjera: savjetodavnom i preventivnom. Okupljen je tim stručnjaka koji će problematici obiteljskog pastoral pristupiti multidisciplinarno. Zamišljeno je da naše katoličke škole posluže kao baze promicanja kršćanske antropologije i kršćanskog poimanja braka. Postsinodalnu apostolsku pobudnicu Amorislaetitia pape Franje, vijećnicima je ukratko predstavio Josip Krpeljević. Biskup Antun je podsjetio na neke naglaske Pobudnice u pristupu pastoralu braka i obitelji, napose je istaknuo važnost da se pastoralni djelatnici ne usredotoče samo na probleme suvremenog braka i obitelji nego da trajno imaju na pameti njihovu pozitivnu vrijednost i ljepotu po Božjem naumu te je trajno navještaju. Kazao je da nas papa Franjo potiče na pastoralno obraćenje koje sa sobom nosi veliku osjetljivost za svaki pojedini brak i osobu koja se nalazi u problemima, za razlučivanje njihova stanja i pružanja pomoći. To znači da od pastoralna mnoštva, na koji se primjenjuju opća načela, valja prijeći na personalizirani pastoral koji se posvećuje pojedinom čovjeku u njegovu konkretnom stanju. Za takav tip pastoral, dodao je, svećenicima su potrebni suradnici, vjernici laici, koji snagom svoga krsnog pomazanja Duhom Svetim također imaju osjećaj vjere, ali da ih treba i educirati za tu službu. Povezano s time spomenuo je i pitanje tzv. gender ideologije te je izvijestio vijećnike da će idućih dana svim župama biti dostavljena Poruka biskupa Hrvatske biskupske konferencije »Muško i žensko stvorio ih«, u kojoj je izložena vjera Crkve o čovjeku kao muškarcu i ženi, stvorenima na sliku i priliku Božju, i koja daje kršćanski odgovor na sve agresivniju promidžbu i svojevrsno nametanje rodne ideologije.

## Popis župne arhivske građe

Biskup je vijećnike izvijestio da je višegodišnji projekt prikupljanja sakralnih predmeta izvan liturgijske uporabe u župama

*U župama Požeške biskupije započet će se ostvarivati još jedan važan projekt, identificiranje i popis župne arhivske građe. Biskup je naglasio kako nas iskustvo uči da se dogodilo ono što je zapisano, i da je u tom smislu od velikog značenja sačuvati zapise prošlih vremena, koji svjedoče o djelovanju Crkve na ovim prostorima. U tu svrhu vijećnicima je podijeljen obrazac koji navodi što sve spada u župnu arhivsku građu kako bi je popisali i pravilno pohranili, da bi potom bila smještena u središnji biskupijski arhiv.*



Požeške biskupije uglavnom priveden kraju, te da će oni biti izloženi na trajnom postavu Dijecezanskog muzeja u Požezi kao važnoj pastoralnoj sastavnici, a da sada želimo započeti ostvarivati drugi važan projekt, identificiranje i popis župne arhivske građe. Naglasio je kako nas iskustvo uči da se dogodilo ono što je zapisano, i da je u tom smislu od velikog značenja sačuvati zapise prošlih vremena, koji svjedoče o djelovanju Crkve na ovim prostorima. U tu svrhu vijećnicima je podijeljen obrazac koji navodi što sve spada u župnu arhivsku građu kako bi je popisali i pravilno pohra-

nilo, da bi potom bila smještena u središnji biskupijski arhiv. Biskup je spomenuo da nakon toga ostaje još pitanje obrade povijesnih knjižnica čija je značajna količina prisutna u župama Požeške biskupije. Biskupijski ekonom Dražen Akmačić osvrnuo se na župne financijske izvještaje za proteklu 2015. godinu, rekavši da će određenom broju župa, čiji izvještaji ili nisu potpuni ili sadrže neke netočnosti, ovih dana oni biti vraćeni sa zahtjevom da se uočene nepravilnosti isprave. Upozorio je na problem da određeni broj župnika financijski izvještaj nije dostavio na službenom, propisanom obrascu. Biskup je dodao da se u crkvenom uređivanju i na svim drugim područjima treba služiti propisanim obrascima, da to vrijedi i za župne matice i parice.

Na koncu sjednice predstojnik Ureda za gradnju Ivica Žuljević izvijestio je vijećnike o radovima koji se izvode u Biskupiji i pojedinim župama te o nekim pitanjima s time povezanim. Sjednica je završila zajedničkom molitvom.

*Biskup Antun je podsjetio na neke naglaske Pobudnice u pristupu pastoralu braka i obitelji, napose je istaknuo važnost da se pastoralni djelatnici ne usredotoče samo na probleme suvremenog braka i obitelji nego da trajno imaju na pameti njihovu pozitivnu vrijednost i ljepotu po Božjem naumu te je trajno navještaju.*



APOSTOLSKA POBUĐNICA »AMORIS LAETITIA« (RADOST LJUBAVI)

# Osobe u iregularnom braku uključiti u život vjerničke zajednice

Piše: Josip Krpeljević



ESORTAZIONE APOSTOLICA

## AMORIS LAETITIA

SULL'AMORE  
NELLA FAMIGLIA

Franciscus

Kao rijetko koji papinski dokument, apostolsku pobudnicu »Amoris laetitia« (Radost ljubavi) javnost, kako crkvena, tako i svjetovna, očekivala je s velikim zanimanjem. Jedan od razloga toga iznimnoga zanimanja javnosti nedvojbeno je aktualnost obiteljske problematike, ali i činjenica da je papi Franji pošlo za rukom u raspravu o obitelji uključiti sav Božji narod, odnosno sve vjernike koji su davanjem odgovora na Upitnik, koji je poslan svim mjesnim crkvama, na neki način sudjelovali u pripremi obje sinode o obitelji.

### Važnost braka i obitelji

Kako sam naziv »postsinodalna« kaže, riječ je o dokumentu kojeg pape redovito objavljuju po završetku neke biskupske sinode, što je jedan od oblika redovitoga papinskog Učiteljstva. U ovom dokumentu papa Franjo je sazeo rezultate dvaju posljed-

*U ovom dokumentu papa Franjo je ponudio novi pastoralni pristup rješavanju pitanja vezanih uz brak i obitelj. Premda je njegova nakana izričito pastoralna, on u ovom dokumentu nije propustio potvrditi važeći nauk Crkve o braku i obitelji, tražeći pritom nove načine kako taj nauk konkretno primjenjivati u složenim i neregularnim situacijama svakodnevnog života.*

njih sinoda o obitelji: treće Izvanredne biskupske sinode (listopad 2014.), i četrnaeste Redovite biskupske sinode (listopad 2015.). Kao što je poznato, u radu ove posljednje sinode kao delegat Hrvatske biskupske konferencije sudjelovao je požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević. Obje biskupske sinode očitovale su svijest Crkve o važnosti braka i obitelji i iznijele na vidjelo složenost bračne i obiteljske problematike, kao i nužnost da se ona nastavi i nadalje produbljivati na doktrinarnom, moralnom, duhovnom i pastoralnom području. Rasprave o ovoj problematici kako unutar same Crkve, tako izvan nje kretale su između dva ekstremna stajališta. Prva krajnost je bliska laksizmu, a očituje se u želji, pa i svojevrsnom pritisku da Crkva svoj nauk o braku i obitelji odmah promijeni i prilagodi suvremenim svjetskim trendovima. Druga krajnost je bliska rigorizmu, a očituje se u zastupanju stava da se svi problemi braka i obitelji trebaju rješavati na isti način, tj. pukom primjenom općih normi, bez obzira na njihovu apstraktnost. Papa Franjo je ovom pobudnicom otklonio obje ove krajnosti, ustvrdivši da mu namjera nije bila izreći zadnju riječ i dati konačne odgovore na sva doktrinarna, moralna i pastoralna pitanja koja su se pojavila u raspravama.

### »Praktični zanat«

Nakon uvoda slijedi devet poglavlja, a dokument završava molitvom Svetoj obite-

lji. U prvom poglavlju, koje nosi naslov u svjetlu Božje riječi, papa meditira nad 128. psalmom koji se moli u židovskom svadbenom bogoslužju. Kaže da Biblija brak i obitelj ne prikazuje kao apstraktni ideal, nego kao »praktični zanat«, i da Riječ Božja nije slijed apstraktnih teza, već suputnica obiteljima, također i onima u krizi, i sve ih želi dovesti do cilja. Drugo poglavlje, naslovljeno *stvarnost i izazovi obitelji*, donosi papinu analizu stanja današnjih obitelji, i nabraja brojne izazove s kojima se one danas suočavaju. U trećem poglavlju, čiji je naslov *pogled na Isusa: poziv obitelji*, papa potvrđuje nauk Crkve o braku i obitelji (sakramentalnost i nerazrješivost braka), ali nas uči da i u nesavršenim bračnim i obiteljskim stanjima u kojima danas žive mnogi vjernici, pronalazimo pozitivne elemente (usp. AL, br. 77), kao što nas je II. vatikanski sabor (usp. AG, br. 11) poučio da se i u nekršćanskim religijama nalaze sjemenke Riječi (*semina Verbi*). Četvrto poglavlje, koje govori o *ljubavi u braku*, donosi nadahnutu i poetsku egzegezu »hvalospjeva ljubavi« (1 Kor 13), u kojoj papa Franjo daje psihološki opis ljudske ljubavi na način koji do sada nismo susretali u papinskim dokumentima. U petom poglavlju papa govori o plodnosti bračne i obiteljske ljubavi u užem i širem smislu, a u šestom otvara perspektive za novo pastoralno djelovanje kojim će se moći ljudima pomoći da izgrade postojeće i plodne obitelji po Božjem naumu. Sedmo poglavlje je posvećeno odgoju djece; papa poziva odgojitelje na strpljivi realizam, ukazujući na pedagošku pogrešku u koju upadaju mnogi roditelji: težnja za apsolutnom kontrolom svoje djece. Osmo poglavlje - *Pratiti, razlučivati i integrirati krhkost* - mnogi smatraju najvažnijim i ujedno najdelikatnijim poglavljem. Papa ovdje poziva na pastoralno milosrđe i razlučivanje, odnosno prosuđivanje, i to na tri konkretna načina: praćenjem osoba na putu njihova bračnog i obiteljskog života; razlučivanjem njihove konkretne bračne i obiteljske situacije, i integriranjem osoba u kriznim i neregularnim situacijama bračnog i obiteljskog života u život kršćanske zajednice. Posljednje, deveto poglavlje posvećeno je bračnoj i obiteljskoj duhovnosti.



### Pastoralni pristup

U ovom dokumentu papa Franjo je ponudio novi pastoralni pristup rješavanju pitanja vezanih uz brak i obitelj. Premda je njegova nakana izričito pastoralna, on u ovom dokumentu nije propustio potvrditi važeći nauk Crkve o braku i obitelji, tražeći pritom nove načine kako taj nauk konkretno primjenjivati u složenim i neregularnim situacijama svakodnevnog života: ne više pukom primjenom općih normi, ne obazirući se na njihovu apstraktnost, i ne više naglašavanjem moralnih i doktrinarnih pitanja, kako je to počesto bio slučaj u pastoralnoj

praksi prijašnjih vremena, a ponegdje još i danas. Iz svake stranice ovog dokumenta može se iščitati njegovo uvjerenje da je potrebno promijeniti pastoralni pristup problemima s kojima se danas suočavaju stvarnosti braka i obitelji, a konkretnost i realizam su ključni pojmovi ove pobudnice. Pišući je papa Franjo nije izložio suhoparni teoretski tekst, već je ponudio načela za suočavanje sa stvarnim ljudskim problemima. Načelom konkretnosti prevladava se apstraktnost općih normi. Načelom inkulturacije prevladava se nametanje svima

jednog načina mišljenja i djelovanja te se sprječava da se opće norme automatizmom jednako primjenjuju na svaku situaciju. Načelom praćenja prevladava se stanje u kojem su ljudi u svojim bračnim i obiteljskim poteškoćama prepušteni samima sebi, i snažno se naglašava potreba da Crkva i njezini službenici budu blizu osobama bez obzira u kojim stanjima oni bili. Načelom razlučivanja najprije se nastoji dobro vidjeti i točno uočiti konkretno stanje nekog braka i obitelji; a onda se utvrđuje što je u tom konkretnom braku i obitelji specifično i drugačije za razliku od neke druge bračne i obiteljske situacije. Bilo kakva odluka se ne smije donosi na brzinu i površno, nego nakon temeljitog prosuđivanja i razlučivanja. To se pak razlučivanje uvijek treba odvijati u vjernosti evanđeoskoj istini i naučavanju Crkve. Ono zahtijeva poniznost i iskreno traganje za Božjom voljom kako od strane svećenika, tako i od strane vjernika laika. Načelom integriranja omogućuje se osobama koje žive u iregularnim bračnim i obiteljskim zajednicama da ostanu uključene u život vjerničke zajednice. Pobudnica će uskoro biti dostupna i u hrvatskom prijevodu te će je svi moći nabaviti i pomno pročitati, a njezin sadržaj nastojati konkretno primjenjivati u svom kršćanskom životu već prema svojim mogućnostima i potrebama.

## PROGRAM OBITELJSKOG CENTRA »PRO VITA ET FAMILIA« POŽEŠKE BISKUPIJE Pomoć u rješavanju bračnih i obiteljskih problema

U svjetlu prošlogodišnje Opće biskupske sinode o braku i obitelji te Apostolske pobudnice pape Franje »Radost ljubavi«, biskup Antun Škvorčević donio je odluku o obnovljenom djelovanju centra »Pro vita et familia« u Požegi od 1. svibnja ove godine. Za voditeljicu Centra postavio je psihologinju Anu Matković. Okupljen je tim stručnjaka (psiholog, liječnik, svećenik, pravnik, sociolog, hagioasistent) koji će problematici obiteljskog pastorala pristupiti multidisciplinarno.

– Promišljajući o čovjeku kao cjelini duha, duše i tijela, a vodeći se moralnim načelima Katoličke crkve o životu, braku i obitelji, koji proizlaze iz Božjeg nauma o čovjeku, aktivnostima Centra nastojat će se djelovati na svim razinama čovjeka (biološkoj, psihološkoj, društvenoj i duhovnoj razini). U svjetlu kršćanske antropologije i vizije osobe, promicanja obiteljskih vrijednosti te osposobljavanja pojedinaca da žive puninu radosti i svog dostojanstva, djeluje se kroz dva smjera: savjetodavni i preventivni program – objašnjava dipl. psiholog Ana Matković, voditeljica Centra i psiholog u Katoličkoj osnovnoj školi.

Savjetodavni program, kako objašnjava psihologinja Matković, ima za cilj brigu za brak i obitelj u poteškoćama kroz individualno savjetovanje. Interdisciplinarnim pristupom pruža se pomoć pojedincima, bračnim parovima i obitelji u prevladavanju životnih kriza, poteškoća u komunikaciji te različitih problema današnjice kao što su manjak povjerenja, osjećaj krivice, strahovi, agresivnost, depresija, očaj, besmisao, sklonost samouništenju, problemi s djecom, gubitak bliske osobe, stresovi, PTSP, ovisnosti i slično.

Interdisciplinarni pristup uključuje pružanje duhovne pomoći, psihološko savjetovanje, duhovno antropološki vid pružanja pomoći metodom hagioterapije, savjeti obiteljskog liječnika, sociologa i pravnika.

Preventivnim programom nastojat će se promicati obiteljske kvalitete kroz različita predavanja koja će uključivati različite skupine, od roditelja s djecom, mladih od trudnica i roditelja s djecom s razvojnim poteškoćama. Ono što Centar razlikuje od sličnih u Požegi je to što nudi duhovnu pomoć koju pruža svećenik te duhovno antropološki vid pomoći.



Oni koji trebaju pomoć Obiteljskog centra mogu se javiti putem telefona 034/272 237 ili na e-mail adresu: [centar@pozeska-biskupija.hr](mailto:centar@pozeska-biskupija.hr), ili osobno doći u sjedište Centra, Vukovarska 7, Požega.





OBLJETNICA »BLJESKA« U OKUČANIMA

# Čuvati svetost slobode koja je ostvarena snagom ljubavi

Piše: Višnja Mikić

Prigodom 21. obljetnice vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, 1. svibnja u Okučanima održan je program u okviru kojega je slavljena i sveta misa za poginule hrvatske branitelje. Predvoditelj slavlja, požeški biskup Antun Škvorčević u uvodnoj riječi je pozdravio sve nazočne na spomenu 21. obljetnice vojno redarstvene akcije „Bljesak“.

– Izraze osobite dobrodošlice upućujem vojnom ordinariju mons. Juri Bogdanu, koji je prvi puta s nama u Okučanima, kao i vojnom ordinariju u miru mons. Jurju Jezerincu, sa zahvalnošću za njegovo sadašnje duhovno sluzenje vojnim i redarstvenim snagama. Srdačno pozdravljam sve nazočne vojne svećenike kao i svećenike iz Novogradiškog dekanata te vjernike okučanske župe, koji su najvećim djelom nakon „Bljeska“ i „Oluje“ bili nasilno potjerani sa svojih banjalučkih i drugih ognjišta te se naselili u Okučanima i okolici. Osobita su snaga ovog slavlja nazočni hrvatski branitelji, napose stopostotni invalidi, te njima, obiteljima i rodbini poginulih i preminulih branitelja upućujem izraze iskrene dobrodošlice – kazao je biskup Škvorčević koji je zatim pozdravio predsjednika Hrvatskog sabora dr. Željka Reinera, predsjednika Vlade Republike Hrvatske Tihomira Oreškovića, ministre i druge javne državne i lokalne dužnosnike, predstavnike Hrvatske vojske na čelu s načelnikom Glavnog stožera generalom Mirkom Šundovim te predstavnike Hrvatske policije.

## Svetost prolivene krvi

– Okupili smo se u okučanskoj župnoj crkvi sv. Vida oko Isusa Krista, pobjednika nad zlom i smrću, da bismo u njegovu svjetlu razmišljali o hrvatskoj pobjedi u akciji „Bljesak“, te njegovoj žrtvi na križu povjerali položene živote naših branitelja kao i sve druge poginule u Domovinskom ratu. Molimo da nam Duh Sveti, kojeg je Isus – kako ćemo čuti u današnjem evanđelju – obećao učenicima, pomogne razumjeti duboku istinu pobjedničke ljubavi naših branite-



lja koja ne stvara podjele, nego povezuje u zajedništvo slobode. Pokajmo se za sve ono što u nama nije dostojno Božje ljubavi i žrtve naših branitelja – kazao je biskup Škvorčević.

U homiliji je vojni ordinarij Jure Bogdan protumačio nedjeljna sveta čitanja, a zatim se osvrnuo na akciju „Bljesak“ pitajući: »Zašto mi ustvari komemoriramo ovaj i ovakve događaje i zašto se vjernički ovdje sastajemo?« i odgovorio da »komemoriramo dane u kojima je zemlji i čovjeku vraćena sloboda, nada i sigurnost da nikada ono tuđe nije izvor blagoslova ni jamstvo budućnosti. Komemoriramo smjelost, odvažnost, domoljublje, čovjekoljublje i snagu svjetla što ga je upalila ljubav prema čovjeku i ljudskim vrijednostima. Komemoriramo prolivenu krv svakog poginulog čovjeka s porukom da se na prolivenoj krvi čovjeka ne smije graditi nijedno društvo niti očekivati mir. Prolivanje krvi ne smije biti put ljudske slobode ni ljudske civilizacije«, rekao je biskup Jure. Naglasio je da mi »poštujemo prolivenu krv za slobodu koju danas imamo. Naša sloboda je nikla iz krvi koja kad je potekla, označila je smrt onih čija je bila. Strašno je ozbiljna naša sloboda. Ona nam ne daje pravo da obezvrjeđujemo mladiće i djevojke, očeve i maj-

ke koji su sebe izložili do mjere smrti kako bi mi danas u slobodi stajali. Ovi događaji moraju pisati drugačiju povijest od one što ju naše povjesnice pišu ovih dvadeset pet godina: gotovo da se nigdje ne prepoznaje „svetost“ prolivene krvi: ni u obiteljima, ni u školama, ni u medijima, ni u gospodarstvu, ni u međuljudskim odnosima, ni u vrijednostima za koje se društvo zalaže, ni u nadi društva«.

## Ne zaboravimo ljubav branitelja

Upozorio je da se »olako prelazi preko ovakvih komemoracija i ponekad se čini da s datumom završava sva poruka i zahtjevnost samih događaja. Poruka i poziv su jasni za sve nas: čuvati svetost slobode koja je nastala snagom ljubavi, a ne odmazde i osvete. Ova se sloboda hrani ljubavlju, odricanjem, međusobnim uvažavanjem, poštenjem, radinošću, vrednotama duha, snagom vjere, povjerenjem u sebe i oslanjanjem na Boga. Stvarati i graditi društvo, u zajedništvu i poštivanju drugih i drugačijih. Izgrađivati društvo, koje će na ovim prostorima imati ulogu znaka da je na pomolu čovječniji svijet i mir koji će svima omogućiti radost i zahvalnost zbog života, Domovine i bolje budućnosti«, zaključio je homiliju biskup Jure.

Na svršetku slavlja biskup Škvorčević predvodio je molitvu Isusovoj Majci za Domovinu u kojoj je među ostalim kazao: »Želimo s tobom danas zahvaliti Trojedinom Bogu za slobodnu i neovisnu domovinu Hrvatsku, za plemenitost velikog broja ljudi koji su velikodušno krenuli u njezinu obranu, za mnoge položene živote utkane u njezino dostojanstvo. Ne dopusti, Majko, da njihovu ljubav zaboravimo, a ideale prezremo. Prikaži njihovu žrtvu svome Sinu Isusu Kristu, daruj utjehu njihovim obiteljima, donesi lijeka ranjenima u dušama i savjestima«.



SLAVLJE POSVETE CRKVE SV. PETRA U KULI

# Nitko i ništa ne može biti jače od Isusove pobjede nad smrću

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: D. Mirković

Na Uskrsni ponedjeljak, 28. ožujka, biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje posvete crkve sv. Petra Apostola u Kuli, filijali Župe Rođenja Blažene Djevice Marije u Kutjevu. S njim su koncelebrirali svećenici Kaptolačkog dekanata te dvojica srijemskih svećenika, iz Hrtkovaca i Beške. U pozdravnoj je riječi župnik Marijan Đukić kratko predstavio radove na uređenju crkve u pripravi za njezinu posvetu. Uvodeći u slavlje, biskup je čestitao nazočnima Uskrs, pozdravio nazočne svećenike, stanovnike Kule, najvećim dijelom doseljene tijekom Domovinskog rata iz srijemskih Hrtkovaca, Srijemce naseljene u druge dijelove Hrvatske na čelu s Antunom Plivelićem, među najzaslužnijim za izgradnju crkve, hodočasnike iz Hrtkovaca i iz Subotice, saborske zastupnike Franju Lucića i Zdravka Ronka, požeško-slavonskog župana Alojza Tomaševića te gradonačelnika Kutjeva Josipa Budimira. Biskup je spomenuo kako posvetom odvajamo crkvu za prostor susreta s Bogom i slavljenje svetih otajstava za izgrađivanje zajednice vjernih kao Božje obitelji.

## Razlog za radost

Biskup je u homiliji kazao nazočnim Srijemcima da mu je poznato njihovo stradanje kad su bili prisiljeni otići sa svojih ognjišta, ali da unatoč tome postoji razlog zbog kojega trebaju danas biti radosni, a to je naš Gospodin Isus, pobjednik nad smrću, neprevrtljiva nada da nećemo ostati žrtvama zla koje nam je naneseno. Podsjetivši nazočne na njihovo drveno štovanje sv. Petra u Hrtkovcima, kojemu su i ovdje u Kuli izgradili crkvu što je danas posvećujemo, biskup Antun je progovorio o Petrovu nastupu na dan Pedesetnice, kad je Isus ispunio najveće obećanje, i svojim poslao svjetlost i snagu Duha Svetoga, Duha životvorca koji je pokrenuo sve i u kojem je Isus pobijedio smrt. Istaknuo je kako je Petar, ispunjen tim darom, razumio Isusovo djelo i postao dionikom njegove pobjede nad smrću. Događilo se to, nastavio je biskup, nakon što se njemu i drugim učenicima uskrsli Isus ukazivao i uvjeravao ga da je živ. Postao je svjedokom stvarnosti u koju je uskrsli Krist ušao, a koju možemo nazvati nadpoviješću. Podsjetio je kako se Isus ukazao ženama prije negoli učenicima, kako nam svjedoči današnje evanđelje. Ujutro rano požurile su na mjesto Isusova ukopa, gdje nisu našle onoga komu su željele iskazati poštovanje i pomazati ga miomirisima, nego prazan grob, što je u njima pobudilo dvostruk osjećaj: straha i velike radosti. Strah zbog onoga što se dogodilo, a nije redovita pojava, veliku radost jer Isus nije ostao zarobljenikom groba. I dok one žure tu radosnu vijest javiti Isusovim učenicima, eto im uskrsloga Isusa u susret, padnu ničice te



mu se poklone. Biskup je istaknuo kako su to bile žene koje su se nekom svojom ženskom osjetljivošću nastojale približiti Isusu i njegovu tijelu u grobu, želeći mu iskazati počast. Tim ženama, otvorenima za Boga, događa se Božja blizina, i one s nekom lakoćom dohvataju ono što nadilazi naše redovito postojanje. Biskup je pozvao nazočne da pred uskrsnim Kristom ne ostanu ravnodušnima, nego opredijeljeni za njega poput Petra, te mu se radosni poklone kao žene, i povjere sve svoje nade njegovoj pobjedi nad smrću.

## Moćni Pobjednik

Govoreći o stražarima koje su židovski glavari potplatili da razglase lažnu priču o krađi Isusova mrtvog tijela iz groba, biskup je ustvrdio da bilo čiji pokušaj zaniijekati Božju istinu koja se dogodila u Isusu Kristu, da je čovjek po Božjem naumu određen za pobjedu nad smrću i za puninu života, neće uspjeti, jer dvije tisuće godina svjedoči kako oni ne mogu nauditi Pobjedniku nad smrću i onima koji su njegovi. Primijenio je to na nevolje koje su Hrtkovčani i drugi Srijemci iskusili u svom životu, kada su se određeni krugovi nečasnim putem pobrinuli da se oni uklone sa svojih pradjedovskih ognjišta, i mislio da će stvari tu završiti. Pozvao ih je da vjeruju onom djelu koje je Bog na Isusu ostvario, ustvrdivši da ni u najtežim hrtkovčkim, srijemskim, hrvatskim i drugim nevoljama nitko i ništa drugo ne može biti jače od Isusove pobjede nad smrću. Kroz koju god životnu muku morali proći, ako smo u njegovim rukama, svoju sudbinu sjedinili s njegovom sudbinom, ne trebamo se bojati,

ustvrdio je biskup. Podsjetio je da drugujući s Isusom Kristom nemamo posla s nekim slabicom ili s nekim tko nas se želi odreći, nego s moćnim Pobjednikom nad smrću koji nas prihvaća kao svoje. Završavajući homiliju biskup je pozvao nazočne da uskrsnom Kristu upute ovu molitvu: »Gospodine Isuse, pogledaj iskrenost u mom srcu kojom ti još jedanput i ovoga Uskrsa i ovom prigodom u Kuli želim reći da nemam nikoga drugoga tko bi mi više znao od Tebe. Ti si i za mene Pobjednik nad smrću, Ti si i moja sudbina, moja sadašnjost i vječnost. Pomozi nam da budemo svjedoci Tvoje pobjede nad smrću«.

Na svršetku slavlja biskup je čestitao na posvećenoj lijepoj i velikoj crkvi poželjvši da ona uvijek bude ispunjena njihovom brojčanom prisutnošću, a još više vjernošću koju u svom srcu nose za Boga.





SPOMEN 11. OBLJETNICE SMRTI SV. IVANA PAVLA II. U KATEDRALI

## Papa koji je svima pružao svoje milosrdne ruke

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković



U Nedjelju Božanskog milosrđa, 3. travnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje u Katedrali i tom se prigodom spomenuo jedanaeste obljetnice smrti pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije. S njim su koncelebrirali svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova i iz katedralne Župe sv. Terezije Avilske. Na početku misnog slavlja biskup Antun je pozdravio nazočne vjernike, podsjetivši ih da Uskrs slavimo osam dana kao jedan dan, a uskrsno vrijeme pedeset dana sve do Pedesetnice. Također ih je podsjetio da je papa Ivan Pavao II. ovu nedjelju proglasio Nedjeljom Božanskog milosrđa, i da danas tu nedjelju slavimo u Godini milosrđa. Rekao je da se on upravo u predvečerje ove nedjelje prije jedanaest godina s ovoga svijeta preselio k Ocu i da ga se u ovom misnom slavlju želimo zahvalno spomenuti i s zajedno s njime stati pred Božje milosrđe.

### Najmoćnija ruka

U homiliji je biskup naglasio da nam današnja sveta čitanja, a osobito evanđelje, govore

o rukama. Apostol Ivan u ulomku Knjige otkrivenja opisuje viđenje u kojem uskrsli Krist stavlja na njega desnicu i hrabri ga govoreći mu da se ne boji jer je on pobijedio smrt, naglasio je biskup, ustvrdivši da postoji jedna moćna ruka koju je Bog stavio na naša ljudska ramena onda kad smo u svetom krštenju bili poliveni vodom, i svojim milosrdem ušao u najtežu činjenicu našeg postojanja, a to je ranjenost zlom, zloćom i konačno osuđenošću na smrt. Napomenuo je da svi pisci vole reći za Duha Svetoga da je on prst na Božjoj ruci, kojim je Bog sve stvorio i pozvao u život. Ali osim Duha životvorca, upozorio je biskup, postoji i zao duh, duh pokvarenosti, i mi smo svi ranjeni tim duhom. Podsjetio je nazočne kako se mi za života brinemo za grob u koji će biti položeno naše tijelo poslije smrti, i da ta briga ima određenog smisla, ali je naglasio da trebamo biti svjesni da smo već položeni u grob onda kad se u našu savjest naselila ranjenost zloćom i smrću. Umire se daleko dublje i konačno na razini našega duha, naše jedinstvene i nepovijeljive osobe. Taj grob naš treba očistiti i izliječiti. Isus Krist prihvaća našu ranjenost zlom i našu smrtnost; On ju je pobijedio milosrdem Božjim i izliječio nas snagom Duha Svetoga, rekao je biskup, i nastavio: »To je ta inicijativa Božja koja se dogodila u Isusu Kristu, ne za onaj grob u kojem će biti položeno naše smrtno tijelo, nego za onaj grob u kojem živimo već od prvoga dana našeg postojanja. Isus Krist moćnom desnicom Duha Svetoga, pobjedničkom desnicom Božjeg milosrđa ušao je u naše sudbine po svetom krštenju, i mi nismo prepušteni umiranju i smrti, jer se on zauzeo za nas. Zato je ustao od mrtvih da našu smrt može pobijediti i preobraziti«, zaključio je biskup.

### Božje milosrđe

Govoreći o aktualnom stanju u Hrvatskoj rekao je kako se mi mučimo s tolikim pitanjima, koja su pokatkad i beznačajna, a o ovom najsudbonosnijem pitanju naše ranjenosti negativnošću, zlom i smrću malo razmišljamo i premalo mu dajemo pozornosti; a Bog je tom pitanju dao najveću pozornost u Isusu Kristu. Da mogemo razumjeti taj Božji pristup, potrebna nam je vjera, čuli smo u evanđeoskom ulomku koji govori o ukazanju uskrsloga Isusa učenicima. Apo-

stol Toma se želio uvjeriti vlastitom rukom da je Isus koji mu se sada ukazuje, isti onaj Isus kojeg je vidio raspetog na križu. Biskup je naglasio da nas apostol Toma uči da se vjernima postaje kroz milosrdne ruke Isusove, koje žele promijeniti našu određenost za smrt u određenost za život. Isusova ruka je ruka Božje dobrote i smilovanja. I ljudske ruke mogu biti takve, ustvrdio je biskup, navevši kao primjer majčine ruke. Govoreći o današnjem ulomku iz Djela apostolskih, biskup je istaknuo primjer prvih kršćana koji su zajedno s apostolima, okupljajući se u Salomonovu trijemu jeruzalemskog Hrama, primali mnoge bolesne, opsjednute zlodusima, siromašne i druge bijedne ljude na rubu života te ih moćnom Isusovom rukom ozdravljali. Kazao je da i mi, današnji Isusovi učenici u Hrvatskoj, imamo moć i sposobnost imati milosrdne ruke prema onima koji su na rubu, ali je pitanje koristimo li se tom moći. Kao primjer čovjeka koji je imao takve moćne ruke, biskup je naveo sv. Ivan Pavao II. On je pružao svoju milosrdnu ruku prema svima, također i onda kad je bio najslabiji, kad su ga atentatom htjeli ukloniti sa svjetske pozornice, on je i u starosti i u invalidskim kolicima pokazivao silnu moć; nemoćan tjelesno, ali moćan duhom i milosrdem, moćan u Bogu i po Bogu, rekao je biskup, i posvjedočio: »Radostan sam što je upravo taj i takav papa utemeljio našu Požešku biskupiju, i neprestano nam svijetli kao primjer i poticaj, ali i zagovornik i pomoćnik da čujemo dobro Ivanovu riječ iz Knjige otkrivenja: 'Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijekove vjekova te imam ključeve smrti, i podzemlja'. Ova nedjelja Božanskog milosrđa u Godini izvanrednog jubileja milosrđa, u kojoj se spominjemo 11. obljetnice smrti pape milosrđa Ivana Pavla II., želi nas podići i ohrabriti da se ne bojimo jer postoji Božje milosrđe na koje uvijek možemo računati. Neka se u Hrvatskoj umnože ruke milosrđa pa da bude boljih vremena!«, poželio je biskup, uputivši na koncu homilije molitvu sv. Ivanu Pavlu II. da on bude ruka Božjeg milosrđa za nas u Požeškoj biskupiji, kako bi u nama bila prisutna moć Božjeg milosrđa te je očitujemo svojim životom! Na koncu misnog slavlja biskup je podsjetio da nas sa sv. Ivanom Pavlom povezuje relikvija njegove krvi u kapeli katedralne kriptote. Kazao je da nas s njime povezuje i misno ruho u kojem je slavio euharistiju, a poklonio mu ga dugogodišnji osobni tajnik pape Ivana Pavla II., sadašnji krakovski nadbiskup kardinal Stanislav Dziwisz, i s kaležom koje je papa Ivan Pavao II. poklanjao a darovao mu ga također kardinal Dziwisz. Nakon blagoslova ministranti, svećenici i Biskup sišli su u kriptu katedrale, i ondje, u kapelici sv. Ivana Pavla II., izmolili molitvu njemu na čast.



### Koncert u spomen Ivana Pavla II.

Odmah nakon mise uslijedio je koncert prigodom 11. obljetnice smrti pape Ivana Pavla II. Muški oktet Župe sv. Terezije Avilske, na čelu s voditeljem Kristijanom Kostićem, izveo je dvije skladbe, a Zbor Župe sv. Terezije Avilske pod ravnanjem dirigenta i orguljaša Tomislava Jurića izveo je tri skladbe. Katedralni mješoviti zbor pod ravnanjem dirigenta i orguljaša Alena Kopunovića Legetina izveo je četiri skladbe i jedan solo za orgulje. Na svršetku koncerta razdragani slušatelji u publici ustali su i zajedno sa svim izvođačima otpjevali papi dragu pjesmu "Krist na žalu".



TRIDESETA OBLJETNICA POBOŽNOSTI BOŽANSKOM MILOSRĐU U PLETERNICI

## Svjedočimo milosrđe, napose prema bolesnima, starijima, siromašnima..

Piše i snimila: Vesna Milković



U Nedjelju Božanskog milosrđa, 3. travnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u pleterničkoj župnoj crkvi i spomenuo se tridesete obljetnice pobožnosti Milosrdnom Isusu u toj župi. Biskup je u pozdravu vjernicima spomenuo da Uskrs slavimo osam dana kao jedan dan te im je čestitao ovu svetkovinu. Podsjetio je da je papa Ivan Pavao II. današnju nedjelju proglasio Nedjeljom Božanskog milosrđa povezano sa štovanjem Milosrdnog Isusa po ukazanjima sv. Faustine Kowalske. Spomenuo je da je pokojni pleternički župnik Ljudevit Petrak, uz pobožnost Gospi od suza, uveo prije trideset godina u župu i pobožnost Milosrdnom Isusu. Biskup je istaknuo da je jučer, u predvečerje Nedjelje Božanskog milosrđa, prije 11 godina preminuo papa Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije te da mu želimo zahvaliti što je bio svjedokom Božjeg milosrđa u svremenom svijetu i moliti ga da nam tijekom Izvanrednog jubileja milosrđa pomogne što snažnije otvoriti svoje živote Bogu da i sami postanemo „Milosrdni kao Otac“.

### Ne boj se!

U homiliji je biskup podsjetio kako u osobnom, obiteljskom i javnom životu vodimo bitke nerijetko oko beznačajnih stvari, a pitanju naše ranjenosti zlom i smrću kao najizazovnijem problemu našeg postojanja ne posvećujemo dovoljno pažnje. Spomenuo je kako pokatkad očitujemo više brige za grobnicu u koju će biti položeno naše smrtno tijelo, nego li za grob koji je postala naša savjest po sebičnosti i zloći što usmrćuje našu neponovljivu i jedinstvenu osobu, i iz kojeg ne možemo ustati vlastitim snagama. Podsjetio je kako Bog nije ostao ravnodušan za to naše stanje te je pokrenuo inicijativu

### Dar Duha Svetoga

Potom je biskup upozorio nazočne vjernike kako se uskrsli Isus po svjedočanstvu evanđelista Ivana ukazao svojim učenicima osmi dan nakon Uskrsnuća, i tako započeo s nedjeljnim okupljanjima vjernika u euharistijskom slavlju sve do danas, i kako je tom prigodom darovao učenicima svoga Duha snagom kojega će otpustiti grijeh. Biskup je ukazao na to da je Isus darovao moć svoga milosrđa onima koji mu vjeruju te ih je poslao da opraštanjem unose Božju pobjedu nad smrću u naša ljudska stanja ranjenosti nemoću zla, sebičnosti i pokvarenosti. Upozorio je kako nas sv. Luka u današnjem ulomku iz Djela apostolskih podsjeća da su prvi kršćani zajedno s apostolima, okupljajući se u trijemu Salomonovu primali mnoge bolesne, opsjednute nečistim duhovima i druge ljude na rubu života te ih ozdravljali. Kazao je da je milosrđe poslanje i današnjih Isusovih učenika u Hrvatskoj te je potaknuo nazočne, da svjesni onoga što im je Bog iskazao u Isusu Kristu, drugima svjedoče milosrđe, napose bolesnima, starijima, siromašnima i pogođenima svakovrsnim zlom. Zamolio je sv. Ivana Pavla da im pomogne biti hrabrima na tom putu tijekom Izvanrednog jubileja milosrđa. Na svršetku slavlja biskup je zajedno s nazočnima izmolio molitvu pape Franje u Godini milosrđa te su uskliknuli riječima gesla „Milosrdni kao Otac“. Čestitao je vjernicima na tridesetogodišnjoj pobožnosti Milosrdnom Isusu te ih potaknuo da po uzoru sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, ustraju i dalje u toj pobožnosti.







HODOČAŠĆE OSNOVNOŠKOLSKE DJECE U VOĆIN

# Neka vam Gospa Voćinska pomogne da Krist uvijek bude radost vašega života

Piše: Nikola Legac • Snimio: Ivica Žuljević



Nekoliko tisuća osnovnoškolske djece iz svih dijelova Požeške biskupije hodočastilo je 7. svibnja Majci Božjoj Voćinskoj. Djecu je dočekao suncem obasjan Voćin. Po dolasku u svetište hodočasnicičke skupine obišle su oko Gospina lika u svetištu. Potom su sudjelovale u programu pripreme za misno slavlje tijekom kojega su mnoga djeca pristupila sakramentu pomirenja, ispunivši time jedan od uvjeta za dobivanje potpunog oprost, jer je voćinsko svetište tijekom Izvanrednog jubileja milosrda oprosn crkva.

## Duhovno bogatstvo

Slijedilo je euharistijsko slavlje u crkvi koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s pedesetak svećenika. Pozvao je djecu da posebnom sabranošću i radošću pozdrave lik Gospe Voćinske, upućujući joj tri poklika, na što su djeca odgovarala pjevajući „Blažena ti što povjerova“. Potom je Mladen Štivin, voditelj svetišta izrazio biskupu dobrodošlicu, a djeca uručila cvijeće i čestitala mu rođendan. U pozdravu djeci biskup je kazao kako je njihovo sudjelovanje na XVIII. biskupijskom osnov-

noškolskom hodočašću u Voćin snažan događaj jer svojom žrtvom ranog ustajanja i putovanja, a napose molitvom i pjesmom svjedoče svoju odanost Isusovoj Majci i u njezinoj blizini ostvaruju zajedništvo svoje požeške mjesne Crkve kojoj pripadaju te u Godini milosrda postaju dionicima duhovnog bogatstva koje im Crkva omogućuje u voćinskom svetištu kao oprosn crkvi. Pozdravio je vjeroučitelje i svećenike koji su ih dopratili na ovo hodočašće, na što su djeca odgovorila gromoglasnim pljeskom.

## Potpuna radost

U homiliji je biskup s malim hodočasnima zapodjenuo dijalog o naviještenoj Božjoj riječi. Najprije im je misli usredotočio na sv. Pavla, o čijim misijskim putovanjima izvješuje evangelist Luka u Djelima apostolskim, pitajući ih što to Pavao radi, obilazeći svijetom. Kad su djeca odgovorila da on propovijeda evanđelje, biskup im je protumačio da »evanđelje« dolazi od grčke riječi te znači »radosna vijest«. Opisao im je što je radost i kazao kako je ne možemo kupiti ili negdje nabaviti, nego da je ona dar. Spomenuo je da Isus u današnjem evanđelju govori o potpunoj radosti za kojom čeznemo i koju nam jedino on može darovati. To znači, dodao je djeci, da Bog želi da oni budu radosni te su svi zapjevali pripjev »Kriste, budi naša radost«. Potom ih je upitao kako je to Isus Krist naša radost. Podsjetio ih je da je Pavao prije obraćenja bio ispunjen mržnjom prema Isusu i njegovim učenicima, ali da se Božjim djelom dogodilo njegovo obraćenje: Isus Krist je snagom svoga Duha ušao u Pavlovo srce i preobrazio ga. A to je Isus mogao učiniti - nastavio je biskup - jer je izišao od Oca, i kad je postao čovjekom, nije nam donio ništa materijalno, nego nam je omogućio da Duh Sveti zahvati naša bića, te ne ostanemo prepušteni prolaznosti, zlu i smrti. Podsjetio je djecu da u njihovoj ljubavljivi ulaze njihovi roditelji, braća i sestre, prijatelji, naglasivši da ta ljudska ljubav ne može izliječiti našu ranjenost grijehom, naše trpljenje i u konačnici smrt. To jedino može Bog u Isusu Kristu. I to je ta radosna vijest. I kad je sv. Pavao tu radost otkrio, sav se stavio u njezinu službu, želeći je donijeti što većem broju ljudi.

## »Kriste, budi naša radost«

Upozorio je potom djecu kako sv. Luka u naviještenom ulomku iz Djela apostolskih govori da postoji Put Gospodnji ili Put Božji u koji treba biti upućen i njime ići. Podsjetio ih je da je Isus za sebe rekao Ja sam Put te je kazao djeci da tko s njime ide ovim svijetom, dolazi do najuzvišenijeg cilja, do vječnosti, do neba, punine radosti. Tim Isusovim putem vjerno je išao sv. Pavao. Ali ne samo on. Današnje prvo čitanje, nastavio je biskup, spominje nekog Židova imenom

Apolon, koji je želio poći Božjim putem i koji je vatreno govorio o Isusu, ali njegovo raspravljanje o Isusu bilo je samo umno jer je poznao samo Ivanovo krštenje. Stoga mu je pristupio jedan kršćanski bračni par, Priscila i Akvila te su mu oni pomogli da bude kršten Isusovim krštenjem i uđe tako u najdublje zajedništvo njegova života te poput sv. Pavla bude prožet Isusom, ne samo u pameti, nego i u srcu. Primijenivši to na male hodočasnike, biskup je rekao da su i oni danas došli u Voćin zamoliti Isusovu Majku da im pomogne tako upoznati Isusa kao njihov put, da se cijelim životom opredijele za njega, da se razare u svojim srcima i budu što tješnje povezani s njime. Pozvao je djecu da se kratko zaustave u tišini i provjere što nose u svom srcu s obzirom na Isusa Krista i da nakon kratkog promišljanja u tišini Kristu šapnu: »Kriste, ti si moja radost«. Potom su svi zajedno još jedanput oduševljeno zapjevali pjesmu »Kriste, budi naša radost«. Završavajući homiliju biskup je upravio Isusovoj Majci molitvu: „Marijo, Isusova Majko, ne daj da itko od ove djece odluta s puta Krista Tvoga Sina, nego neka mu cijeloga života ostanu vjerni. Hvala ti, Isusova Majko!“

## Božja blizina

Na koncu je slavila biskup Antun predvodio molitvu Gospi Voćinskoj, kojom je njezinoj majčinskoj ljubavi povjerio sve male hodočasnike. Potom su otpjevali Kraljice neba, raduj se. Prije nego im je podijeliti završni misni blagoslov, biskup ih je podsjetio kako



se nalazimo u vremenu nakon Isusova Uzašašća na nebo u pripravi za Duhove tijekom kojega je Marija u dvorani posljednje večere molila s apostolima i s njima zajedno iščekivala silazak Duha Svetoga i tako bila na počecima Crkve. Izrazio je uvjerenje da

je Marija i danas u Voćinu molila s nama. Posvjedočio je da je osjetio kako voćinska crkva nije prazna, ne samo zato što je fizički ispunjena malim hodočasnima, nego zato što su im srca puna Božje blizine, Duha Svetoga, radosti zbog susreta s Isusom. Zahvalio je Isusovoj Majci što je danas molila s djecom iz svih krajeva Požeške biskupije. Pozvao ih je da tu puninu ponesu svojim kućama i podijele sa članovima svojih obitelji i zaželio im da budu blagoslovljeni pod zaštitom Isusove Majke, Gospe Voćinske. Skladno i snažno pjevanje na svetoj misi predvodio je dječji pjevački zbor Župe Marije Kraljice i sv. Jurja mučenika u Davoru, zbor Župe sv. Nikole Biskupa u Pleternici i Župe sv. Terezije Avilske u Požegi.

## Najbolji iz katedralne župe

Nakon okrjepe i odmora program hodočašća nastavljen je natjecanjem iz kviza







Vjeroučenici župe sv. Terezije Avilske u Požegi, pobjednici kviza znanja, s biskupom Antunom i vjeroučiteljicom s. Karolinom.

vjeroučenika i vjeroučitelja s. Karoline Mićanović u sastavu Mateja Rajčević 7. razred (Katolička osnovna škola u Požegi), Dinko Maslač 6. razred (OŠ Dobriše Cesarića u Požegi), Marta Štimac 7. razred (Katolička osnovna škola u Požegi), Marin Grbeš 6. razred (Katolička osnovna škola u Požegi) i Lucijan Grgić 6. razred (OŠ Dobriše Cesarića). Drugo mjesto osvojila je skupina iz Župe sv. Terezije Avilske u Suhopolju, a treće mjesto domaća skupina iz Voćina. Biskup Antun je čestitao pobjednicima iz katedrale župe, podsjetivši da su i prošle godine pobjednici natjecanja bili iz iste župe. Uručio



im je veliku medalju Svetište Gospe Voćinske i povelju priznanja te darove, a skupinama koje su zauzele drugo i treće mjesto podijelio je darove. Zahvalio je pobjednicima na njihovu natjecateljskom žaru i na znanju te im poželio da sav svoj život oblikuju kao svojevrsno natjecanje

te s Isusom Kristom budu pobjednici i nad smrću. Zahvalio je i vjeroučiteljima koji su ih pripremali za natjecanje kao i voditeljima programa natjecanja. Slijedila su sportska natjecanja skupina dječaka i djevojčica u nogometu, graničaru, povlačenju užeta i skakanju u vreći.



## Tjedan klasične kreative u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici



Od 18. do 22. travnja u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Virovitici održan je projektni tjedan pod nazivom „Tjedan klasične kreative“. Osnovni je cilj projekta poticanje učenika Škole da otkrivaju i razvijaju svoje talente te tako lakše i smislenije donesu odluku o svojem budućem pozivu ili zanimanju. Učenici su mogli sudjelovati u četiri kreativne radionice koje su vodili stručnjaci određenog područja. Ove godine predmet istraživanja bili su mediji pa je i cijeli događaj objedinjen s podnaslovom „Tajne kreativnih medija“. Tijekom spomenutog tjedna održane su radionice: kreativna prezentacija grčkog jezika, dramska radionica „Glumom do slobode“, foto radionica „Osnove fotografije i fotografiranja“, TV radionica pod naslovom „Crno-bijelo u boji“ te novinarska radionica „Kako napisati dobar članak: izvještavanje o zaštiti privatnosti“. Cjelokupni događaj pobudio je velik interes kod učenika škole, što je jasan pokazatelj uspješnosti u ostvarivanju ciljeva projekta, ali i poticaj za daljnje promišljanje tema budućih kreativnih projekata u školi. Vrijednost cjelokupnog događanja kojem je osnovni smisao ulaganje u mlade, u čovjeka, prepoznao je i osnivač Škole, mons. dr. Antun Škvorčević, koji je preko Ureda za katoličke škole Požeške biskupije i njegova predstojnika preč. Ivica Žuljevića podržao projekt i sudjelovao u njegovom ostvarivanju.



BISKUP ŠKVRČEVIĆ BLAGOSLOVIO NOVI PASTORALNI CENTAR U DARUVARU

## Najvažnija je vjerska izgradnja i zajedništvo župe

Piše i snimio: Krunoslav Juraković

U nedjelju, 8. svibnja biskup Antun Škvorčević posjetio je novu daruvarsku župu sv. Antuna Padovanskog te predvodio slavlje blagoslova njezina pastoralnog centra. Župna crkva u izgradnji još nije dovršena te se u njezinu nedovršenom zdanju održavaju samo nedjeljna liturgijska slavlja, a u prostorima ispod nje uređena je velika dvorana koja služi za dnevne svete mise i za vjeroučna okupljanja te, pored toga, župni stan s popratnim sadržajima, među kojima je knjižnica i župni Caritas.

U dvorani su se okupili ovogodišnji krizmanici, a oko nje brojni drugi vjernici. Biskup Antun, s kojim su uz domaćeg župnika Zarka Turuka, bili i svećenici iz Pakračkog dekanata na čelu s dekanom Jozom Zorićem, u pozdravu vjernicima spomenuo je kako je svakoj župi važno imati prostore prvenstveno za sveta slavlja, a onda i za druge pastoralne namjene. Kazao je da se raduje uređenju pastoralnog centra u koji se za stalno nastanio i župnik, ali je istaknuo da je još važnija njihova vjerska izgradnja i župno zajedništvo u kojem se ostvaruje njihova pripadnost mjesnoj požeškoj Crkvi i općoj Katoličkoj crkvi. Ukazao je na znakovitost blagoslova vode kojom se škrope zidovi novog zdanja i vjernici, među kojima i krizmanici, a što podsjeća na krštenje kojim su postali dionicima Isusova otajstva smrti i uskrsnuća te živim udovima njegove Crkve u koju ih Isus snagom svoga Duha potpuno ugrađuje sakramentom svete potvrde.

Nakon blagoslova svi nazočni u procesiji krenuli su prema crkvi gdje je biskup predvodio euharistijsko slavlje tijekom ko-



jega je mladima podijelio sakrament svete potvrde. Pozdrav mu je uputio župnik Turuk i predstavnik krizmanika. U homiliji je biskup protumačio nazočnicima kako prikaz smrti sv. Stjepana u naviještenom ulomku iz Djela apostolskih svjedoči o svijetu mržnje, zla, nemoći i smrti koji je progovorio u onima koji su ga osudili na smrt, te moćnom svijetu Isusova Duha u Stjepanu koji gleda otvoreno nebo, oprašta svojim progoniteljima i ubojicama, svjedočeći kako se postaje dionikom Isusove pobjede nad zlom i smrću. Biskup je potaknuo nazočne, napose krizmanike, da izaberu Isusa Krista i njegovu snagu Duha te u hrvatskom društvu praštanjem, milosrdem i ljubavlju budu svjedoci njegove pobjedničke moći. Osvrnuo se na Isusov govor učenicima u evanđelju da budu jedno kao što je On u Ocu i Otac u njemu. Prikazao je svu težinu čovjekove osame koju u njemu stvara sebičnost i ljepotu prijateljstva u kojem se snagom duha ostvaruje prisutnost jedne osobe u drugoj kao sasvim posebna životna punina.



Istaknuo je čovjekovu veličinu po prisutnosti Isusa Krista u njemu snagom njegova Duha, po kojem se u nama događa Božja pobjeda nad smrću. Poželio je vjernicima da po primanju svetih sakramenata budu ispunjeni prisutnošću Isusa Krista u njihovim srcima te svjedoče svijetu puninu koja čovjeka uzdiže u zajedništvo Božjeg života.

Na svršetku svetog slavlja biskup je zahvalio svima koji surađujući sa župnikom, daju svoj doprinos u životu mlade daruvarske župe te je najavio da će Požeška biskupija i ove godine poduprijeti daljnje uređenje njihove župne crkve.

Zborovi Katoličke osnovne škole u Požegi na državnom natjecanju

## Dvije srebrne plakete za njegovanje klasične glazbe

Zborovi Katoličke osnovne škole u Požegi, mlađeg i starijeg uzrasta, sudjelovali su na 59. glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu 4. i 5. svibnja gdje su osvojili čak dvije srebrne plakete. Velik je to uspjeh za ovu školu koja je prije dvije godine osvojila zlatnu plaketu. Ovog puta su se predstavili u dvije kategorije s ukupno 55 učenika pod ravnanjem profesorice glazbe Ljube Šolić.

Prezadovoljni smo postignutim uspjehom na ovom natjecanju na kojem je bilo oko 1400 učenika iz cijele Hrvatske i što smo pri samom vrhu u ovoj vrsti pjevanja. Uspjeh je tim veći što mi još nemamo učenika osmih razreda. S obzirom da smo na natjecanju bili jedina katolička osnovna škola, bilo nam je stalo da pokažemo kako se u našoj školi njeguje klasična glazba koju Crkva njeguje kroz cijelu svoju povijest kao posebnu vrstu umjetnosti - ističe prof. Ljuba Šolić, kojoj je posebno drago što svoje znanje i ljubav prema glazbi može usadivati djeci te što se taj njezin

trud cijeni od strane Škole i njezinog osnivača biskupa Antuna Škvorčevića.

Na uspjeh zborova ponosan je i ravnatelj Škole Želimir Žuljević. - Za Školu ovaj uspjeh znači potvrda kvalitete rada s učenicima u kojega je uloženo puno truda i ljubavi od strane voditeljice zbora kao i od učenika. Ujedno je to i poticaj za budućnost da se i dalje ustraje na kvaliteti rada te ljepotom izvedbe doprinese, ne

samo njegovanju kršćanske kulture, nego i glazbenom stvaralaštvu. Stoga sve pohvale i malom i velikom zboru, a posebno dragoj našoj profesorici Ljubi Šolić - poručio je ravnatelj.

Zbor mlađeg uzrasta predstavio se skladbama Tić-Kosić, Lepi Juro i Jagoda, a zbor starijeg skladbama Zimsko jutro, Gospođa si milostiva i Pjevajmo novu Gospodu pjesmu. Zbor je na klaviru pratilo Tomislav Jurić.







## KOLEGIJ POŽEŠKE BISKUPIJE

# Učenje i odgoj za odgovorno djelovanje u hrvatskom društvu

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković



Kolegij Požeške biskupije je crkvena odgojno-obrazovna ustanova namijenjena prvenstveno za nadarene mladiće iz obitelji s brojnom djecom, napose za one koji razmišljaju o svećeničkom zvanju, koja u duhu evanđeoskih načela nastoji pomoći roditeljima u cjelovitom odgoju njihova djeteta: u njegovu duhovnom, intelektualnom, fizičkom i afektivnom razvoju. Omogućuje mu besplatan stan i prehranu, prati ga i pomaže mu u njegovim školskim obvezama, promiče različite aktivnosti na vjerskom, kulturnom, sportskom i drugim područjima da tim putem usvaja kršćanske i opće-

ljudske vrijednosti te se priprema za odgovorno djelovanje u hrvatskom društvu.

## Utemeljen na požeškoj tradiciji

Kolegij Požeške biskupije ustanovio je biskup dr. Antun Škvorčević 2006. godine kao svojevrsni nastavak tradicije Požeške isusovačke Kolegije iz 18. stoljeća. Rad i djelovanje Kolegije u 19. stoljeću obnovio je zagrebački biskup Aleksandar Alagović (1833.-1838.) i temeljem svoje zaklade u njoj osnovao Orfanotrofij za siromašnu nadarenu djecu ovog kraja koji je kasnije preimenovan u Konvikt kojeg ukidaju komuni-

stičke vlasti nakon Drugog svjetskog rata. Današnji Kolegij s radom je počeo 3. rujna 2006. godine. U početku se nalazio u kući kraj župnog stana u Jaksčiću, a na Veliki četvrtak, 5. travnja 2007. godine biskup Škvorčević blagoslovio je i otvorio Dom pape Ivana Pavla II. u kojem je Kolegij nastavio djelovati.

Kolegij Požeške biskupije, kako ističe njezin sadašnji ravnatelj vlč. Marijan Pavelić, pruža besplatni boravak nadarenim učenicima koji razmišljaju o svećeničkom zvanju ili prihvaćaju odgojni program koji služi cjelovitoj osobnoj izgradnji te ih zajedno sa školom osposobljuje da postanu vrijedni članovi našeg društva. Kolegij je u svojevrsnoj povezanosti s Katoličkom gimnazijom s pravom javnosti u Požegi koja od školske godine 2012./2013. ima klasični i opći program prema vlastitom izboru učenika.

## Dvije skupine

U Kolegiju borave dvije grupe mladića: aspiranti koji razmišljaju o svećeničtvu i osjećaju u sebi poziv od Gospodina da ga slijede i drugi mladići kojima je Kolegij omogućio izgradnju i školovanje u Katoličkoj gimnaziji. Za cjelokupan odgoj obaju skupina brine odgojno-obrazovni tim na čelu s ravnate-

ljem Marijanom Pavelićem te suradnicima Krunoslavom Jurakovićem koji je zadužen za opće-kulturnu dimenziju odgoja i Krunoslavom Siroglavićem koji se brine za duhovnu izgradnju.

U Kolegiju je ove školske godine 19 mladića, od čega su njih devetorica aspiranti za svećeništvo.

Svi kolegijaši moraju biti polaznici Katoličke gimnazije i imati uvjete za upis u tu školu. Za aspirante nije nužno da pohađaju gimnaziju jer netko može imati poziv za svećenika, ali nema uvjete za pohađanje gimnazijskog programa. U Kolegiju je trenutno samo jedan aspirant koji ne pohađa Katoličku gimnaziju, on je polaznik Tehničke škole – objasnio je Pavelić.

Program za obje skupine je gotovo isti, s time da su aspiranti obvezni svaki dan sudjelovati na svetoj misi dok kolegijaši to nisu. Nakon dolaska iz škole slijedi odmor, a u 16 sati počinje vrijeme za učenje po sobama. Prije večere je sveta misa, a nakon večer slijedi večernji program koji je svaku večer drugačiji.

Jednu večer imamo pjevanje, drugu instrukcije iz nekog predmeta, pa zatim predavanje, susret s duhovnikom, klanjanje... Jednom tjedno su poslijepodne sportske aktivnosti, zatim povremeno imamo i radne akcije uređenja okoliša, pomaganja u Caritasu i slično – objašnjava Marijan.

## Duhovna izgradnja

Aspiranti, odnosno oni koji su u sebi prepoznali klicu duhovnoga poziva za svećeništvo, usmjereni su na svakodnevno promišljanje o tom daru. Naglasak je u njihovoj formaciji stavljen na duhovni rast svakog pojedinca. Kroz svakodnevnu molitvu, mise, pobožnosti i susrete s duhovnikom potaknuti su na upoznavanje samih sebe i na osobno suočavanje sa svim poteškoćama, pitanjima i očekivanjima čovjeka njihova uzrasta. Posebno se uzima u obzir i daje im se podrška u otkrivanju Božjeg poziva, te ih se ujedno potiče da na temelju evanđelja upoznaju ponajprije Isusa Krista kao temeljni smisao svakog ljudskog života. Upućeni u opće vrijednosti svećeničkog poslanja imaju priliku upoznavati liturgiju i liturgijska slavlja, kao i njihovo priprema-

## Domagoj Zubović

Iako nisam svećenički kandidat, ja živim na isti način kao i ostali osim što nam svakodnevno sudjelovanje na svetim misama nije obvezno. Međutim, ja idem gotovo svaki dan na misu. Ovdje bi posebno istaknuo stjecanje radnih navika kao nešto što je veoma korisno te odnos i djelovanje našeg odgojitelja i ravnatelja - naglašava Domagoj Zubović, učenik 2. razreda koji dolazi iz Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj.



nje za potrebe zajednice. U duhovne aktivnosti uključena je svakodnevna molitva kao i svakodnevno slavlje svete mise, tjedni susreti s nagovorima uz određenu temu, osobna duhovna pratnja, tjedna mogućnost ispovijedi te tjedno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom kao i prigodne pobožnosti i hodočašćenja.

## Intelektualna formacija

Cilj sveukupnog odgoja u Kolegiju jest izgradnja cjelovite ljudske osobe u kojoj posebno mjesto zauzima intelektualna formacija. U tom smislu Kolegij omogućava uvjete za ispunjavanje školskih dužnosti i obaveza kroz svakodnevni studij i vrijeme za osobni rad, a isto tako se nudi mogućnost dodatne i dopunske nastave te osobnih i grupnih instrukcija.

Svim kolegijašima kao zajednici želi se omogućiti rast u kršćanskoj kulturi i naučiti ih premostiti rascjep koji je danas vrlo aktualan u životu mnogih vjernika: između vjere koju se živi i vjere koju se vjeruje. Tome cilju i na tom području svojom prisutnošću i stavovima nastojat će pridonijeti svaki od odgojitelja.

Također, kroz prigodne susrete drugi će im odgojitelj i suradnik ravnatelja pomoći

## Mijo Radić

Kako nikada nisam razmišljao da ću doći u Kolegij, vjerujem da je to, kao i moj svećenički poziv, Božja providnost. Ovdje mi je jako lijepo. Posebnim darom i milošću smatram to što ovdje u domu imamo i kapelu jer to malo koji dom ima. Tu svaki dan sudjelujemo na svetoj misi, a i mimo mise dolazim u nju kako bi se pomolio. Sviđa mi se i duhovna formacija, ali i zajednička druženja kroz sport, sviranje, pjevanje, igre... Imamo mogućnost i da dodatno ovdje učimo talijanski jezik što je jako lijepo i što pohađam. Želim poručiti mladima da se ne boje doći u Kolegij, neka barem pokušaju jer će im boravak ovdje sigurno pomoći da se dodatno duhovno izgrađuju, a što je važno, ovdje će steći i dobre radne navike - poručuje Mijo Radić, učenik 2. razreda Katoličke gimnazije iz daruvarske Župe Presvetog Trojstva.

## Luka Gazilj

Ovdje mi je lijepo zbog našeg zajedništva i odnosa našeg poglavara prema nama. Od duhovnih sadržaja sveta misa mi je broj jedan. Volim i druženja s braćom u Kolegiju, ali i s kolegama iz razreda - ističe aspirant Luka Gazilj, učenik 3. razreda Katoličke gimnazije iz Pleternice.

da budu upućeni i uvedeni u kršćanski život i to kroz mjesečne susrete i predavanja (modeli ponašanja, odijevanja, odnosa s drugim ljudima, bontona, higijene...), prakticiranje društvenog života kroz druženje i igru, redovite sportske aktivnosti, povremene radne akcije i karitativne aktivnosti, zaduženja u životu Kolegija te održavanje i primjenu različitih hobija...

Na ovaj način, pojašnjava Pavelić, želi im se omogućiti komplementarno osobno sazrijevanje i prihvaćanje odgovornosti, kako bi kroz vrijeme srednjoškolske formacije uistinu postali mladići potpuno spremni na izazove studentskog života, a prije svega zreli vjernici koji će uporište za svoj život imati u Bogu i sakramentima koje im Crkva nudi.



**Prijem kandidata za upis u Bogoslovno sjemenište bit će u ponedjeljak, 16. svibnja u Biskupskom domu u Požegi u 9 sati, a prijem kandidata za upis u Kolegij u petak, 17. lipnja također u Biskupskom domu u Požegi u isto vrijeme.**



## David Dubočanac

Nikada nisam pomišljao da bi završio u Kolegiju. U župi nisam nikada bio aktivan. Međutim, imao sam prijatelja iz svoje župe koji je bio u Kolegiju i s kojim sam razgovarao o njegovom boravku u toj ustanovi. To me zainteresiralo i tako sam došao. O svećeničkom sam pozivu razmišljao, posebno o misionarskom radu. Sviđa mi se što ovdje postoji neki red i točno se zna kada je molitva, kada učenje, kada odmor. Stjecanje ovakve navike je dobro i za kasniji život - objašnjava David Dubočanac, učenik 4. razreda Katoličke gimnazije iz Lužana.



STRUČNI SKUP VJEROUČITELJA POŽEŠKE BISKUPIJE

## U međuljudskim odnosima neophodno je milosrđe

Piše i snimila: Patricija Brdar

U subotu, 9. travnja u Dvorani svete Terezije Avilske u Požegi, održan je redovni stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola Požeške biskupije u organizaciji Katehetskog ureda i Agencije za odgoj i obrazovanje. Tema stručnog skupa bila je „Lice milosrđa“, a predavači doc. dr. sc. Davor Vuković, doc. dr. sc. Boris Vulić i dr. sc. Zdenko Ilić. Stručni skup je započeo molitvom posvećenom razmatranjem o Božjem milosrđu.

### Sažaljenje i simpatija

Prvo predavanje bilo je na temu „Sažaljenje i simpatija – izričaji Božjeg milosrđa prema čovjeku“ koje je održao doc. dr. sc. Davor Vuković. Polazište za ovo razmišljanje je Božja objava, odnosno njezino biblijsko-teološko značenje. Cijela Biblija prikazuje milosrdnog Boga. U Starom zavjetu koriste se dvije riječi koje opisuju Božje milosrđe: heset, koja označava Božju vjernost sklopljenom Savezu, obvezujuću ljubav, ali i nezasluženu dobrotu prema čovjeku, ljubav koju Bog potpuno slobodno iskazuje, i rahamim, koja označava majčinu bezuvjetnu ljubav koja rađa niz osjećaja kao što su dobrotu, nježnost. Novi zavjet se nastavlja na tu logiku, ali donosi i novost. Isus se sažaljeva nad bolesnicima, Lazarom, i to sažaljenje dolazi iz same Božje nutrine. To je i obveza koja se očekuje od apostola – budite milosrdni (hrv. milo, srce). Na primjeru prispodobe o milosrdnom Ocu i o milosrdnom Samarijancu vide se upravo navedena dva starozavjetna značenja milosrđa koje ne ostaje na razini osjećaja, već prelazi u konkretno djelovanje. Isus je utjelovljeno Božje milosrđe, Bog koji ulazi u ljudsku povijest i preuzima ljudsku patnju.



Na kraju predavanja, kroz poticaj na milosrđe upućeno Crkvi i svakom čovjeku, dr. Vuković je istaknuo da on nije izvanjska zapovijed, nego je milosrđe dar iz kojega se rađa naše djelovanje te da posebnu pažnju u tom djelovanju treba obratiti na grijeh propusta. Također je dao i dva poticaja vjeroučiteljima: da otkrivaju, svjedoče i naviještaju milosrdnog Boga i pomognu drugima u izgradnji njihovog odnosa s milosrdnim Ocem. Drugo predavanje na temu „Milosrđe i čistište“ održao je doc. dr. sc. Boris Vulić koji je započeo tezom da čistište pretpostavlja Božje milosrđe. Pod negativnim vidom, spominjemo prevladavajuće mišljenje o tome da je čistište mučilište koje nas priprema za susret s Bogom. Tek od 60.-ih godina prošlog stoljeća Y. Congar govori o čistištu čistišta i dovodi ga u vezu s milosrdem. Čistište postaje susret grešnika s Kristovom ljubavlju – oslobađajući susret njegovim milosrdem (čišćenje, bol, preobrazba su dimenzije toga susreta s Bogom, a ne preduvjeti i njegova cijena).

### Milosrđe i Zakonik

Treće predavanje održao je dr. sc. Zdenko Ilić na temu „Milosrđe i Zakonik“ počevši od potrebe ispravnog tumačenja pojmova „pravедnost“ i „milosrđe“ te njihove primjene u životu Crkve. Temeljne karakteristike zakona su trajnost, općenitost, obvezatnost, razumnost, proglašenje. Održavanje zakona jest pravедnost, a neodržavanje istoga dovodi do kršenja prava bilo pojedinca bilo zajednice. Milosrđe možemo shvatiti kao manu ako se zlouporabi i ako postaje opraštanje bez obveze za promjenom. „Milosrđe je važan element, štoviše neophodan u međuljudskim odnosima, da bi postojalo bratstvo. Samo mjera pravde nije dovoljna. S milosrdem i oproštenjem Bog ide iznad pravila, uključuje ju i nadmašuje u jednom višem činu u kojemu se doživljava ljubav koja je temelj istinske pravde.“ Citirajući papu Franju, dr. Ilić je naglasio da pravda postaje pravедnija ako se provodi s milosrdem te da na taj način ostvaruje samu sebe. Jedno drugom ne smiju biti suprotstavljeni jer pravедnost bez milosrđa dovodi do okrutnosti, a milosrđe bez pravédnosti do raspuštenosti i još većeg zla.

Nakon predavanja uslijedila je tematska rasprava te drugi dio stručnog skupa pod nazivom „Milosrdno lice vjeroučitelja“. Navodeći anonimno brojne primjere duhovnih i tjelesnih djela milosrđa koji su nastali kao plod vjeronauka i vjeroučiteljskog poslanja, sami vjeroučitelji su mogli vidjeti kolika je njihova uloga u naviještanju Božjeg milosrđa te potaknuti jedni druge na revnost i savjesno izvršavanje svoga vjeroučiteljskog poslanja. U trećem dijelu skupa održano je zajedničko Županijsko stručno vijeće za sve vjeroučitelje na temu cjelovite kurikularne reforme i stručne rasprave u koju bi se vjeroučitelji trebali uključiti prije donošenja Kurikuluma katoličkog vjeronauka. Predavanje je održala vjeroučiteljica Tihana Petković, voditeljica Zapadno-slavonskog stručnog vijeća vjeroučitelja.

## Biskup posjetio Karmel u Levanjskoj Varoši



požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivica Žuljevića, prepošta požeškoga Stolnog kaptola posjetio je 15. travnja Karmel sv. Josipa u Levanjskoj Varoši. Razgovarao je s Majkom Ljiljanom, poglavaricom sestarske zajednice, upoznao se s njihovim životom, brojnim zvanjima i potrebi da se zajednica zbog svoje brojnosti podijeli i osnuje novi Karmel. Biskup je podsjetio kako je od osnutka Požeške biskupije smatrao da je molitva i žrtva najbolji odgovor na tragove teškog stradanja ljudi, progona i ubojstava u vrijeme i nakon II. svjetskog rata te u Domovinskom ratu. Izrazio je svoju želju da u Jasenovcu – kao u Auschwitzu i Dachau – neka sestarska zajednica stroge klauzure trajno moli i prinosi žrtvu za sve stradaličke u tamošnjem logoru i drugdje, da organizira duhovne programe za vjernike koji bi liječili ranjene savjesti. Zamolio je majku Ljiljanu da zajedno sa svojim sestrama moli na tu nakanu te da razmisle prigodom dijeljenja zajednice i osnutka novog Karmela nisu li upravo one – nakon iskustva stradanja u Domovinskom ratu – pozvane preuzeti dragocjeno služenje u Jasenovcu.



KARITATIVNA AKTIVNOST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE

## Svaki razred skupio novac za jednog siromašnog učenika u Beninu

Piše: Vjekoslav Marić

Učenici Katoličke osnovne škole u Požegi u nazočnosti ravnateljice Želimirke Žuljević te učiteljica nižih razreda, uručili su 19. travnja časnoj sestri Jacinti Petrović, koja vodi kuću Marijinih sestara od Čudotvorne medaljice u selu Malawi u Beninu, jednoj od najsiromašnijih država u svijetu, novčani prilog za školovanje četrnaestero djece.

Na početku programa prisutnima se u školskoj blagovaonici obratio i pozdravio gošću ravnatelj Želimir Žuljević, nakon kojega su vođenje programa preuzele članice novinarske družine, učenice Leonarda Zelenika, Lucija Morvaj i Dora Marija Marić.

Najprije su rekly nešto više o siromašnom Beninu i sastavu njegova stanovništva te upoznali prisutne s ekonomskim, gospodarskim i demografskim podatcima. Potom su podsjetile da su u sedam godina djelovanja Katoličke osnovne škole u Požegi učenici prikupili 40.000,00 kuna i time svojim siromašnim prijateljima iz Benina omogućili školovanje i jedan topli obrok dnevno, pri čemu su pokazali socijalnu osjetljivost i radost pomaganja. U suradnji s redovnicama Družbe Marijine sestre



od Čudotvorne medaljice, koje djeluju u Beninu, svaki je razred dobio ime jednog učenika, njegovu fotografiju i osnovne podatke. Dolaskom generacija novih učenika, svaki se razred uključuje u spomenuti projekt. Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi je zbog toga Grad Požega ove godine dodijelio Povelju humanosti.

Potom su predstavnici svakog razreda

predali novac sestri Jacinti koja je vidno ganuta velikim dječjim srcima, iskreno zahvalila djeci istaknuvši kako čine veliku stvar za siromašne Benince.

– Djeca koja su kod nas u sirotištu svaku večer mole kronicu za svoje dobročinitelje, pa čak i na hrvatskom, tako da ste i vi svaki dan uključeni u naše molitve – poručila je s. Jacinta.

## I Katolička osnovna škola u Virovitici školovat će djecu u Beninu

Katoličku osnovnu školu u Virovitici, koja je u ovoj školskoj godini upisala prvu generaciju prvšača, 18. travnja pohodila je s. Jacinta Petrović, redovnica Marijinih sestara Čudotvorne medaljice. Ova ženska redovnica zajednica u našoj biskupiji djeluje u župi Nova Kapela i u Domu pape Ivana Pavla II. u Požegi.

Sestra Jacinta susrela se s učenicima i djelatnicima Škole kao i s ravnateljicom Mariom Večericom, kojima je u nekoliko rečenica opisala svoj rad u Beninu i govorila im o načinu života i školovanja njihovih vršnjaka. Učenici oduševljeni sestrom Jacintom obećali su kako će kao razred pomoći jednoj učeničici iz Benina kako bi mogla redovno pohađati školu i biti razigrano dijete, a nije nedostajalo ni mnoštva pitanja učeničice misionarki koja im je obećala poslati fotografiju te ime i prezime učenice za koju će učenici do sljedećeg proljeća prikupiti novčani prilog te ga uručiti sestri misionarki. –Ovime je započela još jedna suradnja i to s Katoličkom školom u Beninu u koju možda nikada nećemo otići, ali ćemo srcem biti s onima kojima je potrebna pomoć – poručio je ravnatelj Mario Večerić.



## Gimnazijalci će školovati osam učenika u Beninu

Utorak 19. travnja u Dvorani sv. Terezije Avilske učenici i djelatnici Katoličke gimnazije u Požegi dočekali su misionarku Jacintu Petrović, redovnicu Marijinih sestara od čudotvorne medaljice koja djeluje već 12 godina u Beninu. Nakon uvodne molitve koju je predvodio vjeroučitelj Marijan Pavlič, gimnazijalci su predstavili adventski karitativni projekt škole „Dajmo im šansu“. Naime, od 7. do 20. prosinca učenici Katoličke gimnazije izrađivali su čestitke, jaslance, ukrase, naljepnice za stakla, pekli kolače i razne druge stvari koje su potom prodavali na štandu u šetalištu u centru grada.

„Drago nam je što smo, zahvaljujući darežljivim i dragim Požežanima prikupili sredstva za školovanje čak osam učenika u Beninu, ali još više se radujemo što smo našim sugrađanima osvijestili kako je važno pomoći potrebnima“, rekla je Maria Franjić, učenica 3. razreda Katoličke gimnazije.

Nakon što su predstavnici učenika uručili svoj mali doprinos za zajednicu Marijinih sestara koja vodi brigu o školovanju oko tisuću djece u Beninu, jednoj od najsiromašnijih afričkih država, sestra Jacinta je požeškim gimnazijalcima kratko predstavila život učenika u Beninu kazavši da tamošnja djeca još uvijek nemaju knjiga, a uglavnom jedu prstima jer nemaju pribora za jelo.

„Nažalost, ima još mnogo djece koja ne mogu ići u školu jer ih nema tko školovati zato je svaka pomoć i te kako dobro došla“, kazala je sestra Jacinta te zahvalila učenicima Katoličke gimnazije i njihovom ravnatelju Ivanu Bedeničiću što imaju otvoreno srce za potrebe drugih.





BISKUPOV SUSRET S MATURANTIMA KATOLIČKE GIMNAZIJE U POŽEGI

## Razgovor o cjelovitom rastu mladog čovjeka

Piše i snimio: Marijan Pavelić



Biskup Antun Škvorčević posjetio je 6. svibnja Katoličku gimnaziju u Požegi i susreo se s maturantima, predvođenima ravnateljem Ivicom Bedenićem i vjeroučiteljem Marijanom Pavelićem. Učenik Dominik Josić uputio biskupu pozdrav i posvjedočio zahvalnost za sve primljeno u ovoj školskoj ustanovi koja nastoji formirati cjelovitog čovjeka. Zahvalivši se na upućenom pozdravu biskup se sjetio svojih školskih dana tijekom kojih je kao i svatko imao omiljenije i one manje omiljenije predmete, ali ono što mu je ostalo najupečatljivije jesu ljudi koje je u školi susretao – od učitelja i profesora pa sve do učenika. Otkrio je maturantima kako idućeg mjeseca lipnja njegova generacija slavi 50 godina mature. Kazao im je da čovjek kao osoba najviše raste po onome što vrijednosno opečati njegovu osobnost. Istaknuo je da njegov puni rast ovisi o Božjoj prisutnosti u njemu.

### Božji tragovi

Postavio je učenicima pitanje što se to s njima sve može dogoditi? Protumačio im je kako svatko od njih nosi u sebi upisanu istinu da može biti drugačiji čovjek nego li je ovaj kojeg sada ostvaruju, da je to trag Božji u njima i zaključio: „Govor o Bogu počinje onda kad počnemo misliti o čovjeku. I onaj koji nikada nije uzeo sebe za ozbiljno, tomu ni Bog neće nikada nešto značiti. Božji tragovi su u nama takvi da kad počnemo o sebi razmišljati, ne možemo ne primijetiti da u sebi imamo neku dubinu i to onu o kojoj je govorio sv. Augustin – grande profundus – veliku dubinu“. Kazao je učenicima da redovito pristupa čovjeku kao slojevitom biću: tjelesnom – somatskom, duševnom – psihičkom te duhovnom – pneumatskom. Najlakše dohvaćamo tjelesnu dimenziju, jer je ona vidljiva, opipljiva, osjetna. Na psihičkoj razini

stvari su već nešto složenije. Na duhovnoj se pak najteže snalazimo, a upravo je ona bitna, ustvrdio je biskup, jer smo po njoj otvorena bića za drugo i drugačije, za višu razinu života, za Drugoga. Upozorio ih je da isključiva usmjerenost na tjelesnost i vanjstinu, kao i zanemarivanje sebe na duhovnoj razini zatvaraju mogućnosti našega istinskog rasta.

### Dar Duha Svetoga

Pojašnjavajući tko je to osoba, biskup je rekao da je ona neuhvatljiva dubina, neponovljivost i jedinstvenost našega bića, duhovni podatak. Podsjetio je maturante da u toj dimenziji nitko od njih nije plagijat niti kopija, nego jedinstven original. To nam svjedoči da se nitko od nas nije mogao pojaviti na ovom svijetu iz nekih vlastitih pobuda i mogućnosti, nego da svoje postojanje dugujemo Drugome, da smo bića Božjeg nauma. Reкао je da Isus Krist nije došao ljude naučiti tek nekim istinama, nije zasnovao gospodarske, odgojno-obrazovne, znanstvene ili neke druge sustave, nego im darovati Duha Svetoga, jedino moćnoga ostvariti u njima preobrazbu života, pobjedu nad smrću. Kazao je da je znanje silno važno, no sv. Pavao upozorava da ono narušuje i da je od njega daleko veća ljubav, vrhunac svega i ključ razumijevanja našeg postojanja.

Otkud smo došli i dokud možemo stići, jedino nam ljubav daje odgovor. I upravo na toj razini Isus Krist ostaje trajan izazov, napose za mladog čovjeka, jer je on na križu položio sebe za nas, išao u ljubavi dokraja, do u smrt, da bi tu granicu našeg postojanja pobijedio snagom ljubavi, rekao je biskup. Ustvrdio je da postoji put znanja i znanosti, napretka u gospodarstvu i na drugim razinama, ali da je od svega toga izvršniji put najveće duhovne moći, ljubavi. Tko ima samo iskustvo znanja i određenih vještina, a nema iskustvo ljubavi, taj je siromašan i na neki način neostvaren. Istaknuo je da je Isus Krist nenadmašiv u ljubavi i da je ona moć njegova Duha kojom nas želi ispuniti i preobraziti na razini našega duha te postanemo dionicima njegove pobjede nad smrću. Podsjetio je maturante da im je Katolička gimnazija otvorila mogućnosti da se vježbaju upravo u tim dimenzijama i da u njima rastu. Reкао je da ih je ovim kratkim susretom želio potaknuti da kao zreli ljudi nastave promišljati duhovnu dimenziju svoga života, da u Isusovoj ljubavi, njegovu sebedarju za nas, otkriju razloge vlastitih opredjeljenja te uz pomoć njegova Duha odvažnije idu putem ostvarenja punine i smisla.

## Dan otvorenih vrata

U Katoličkoj gimnaziji 22. travnja održan je Dan otvorenih vrata. Cilj je bio pokazati prostore Škole svim zainteresiranima, ali još više posvjedočiti otvorenost učenika, profesora i djelatnika posjetiteljima, prije svega osnovnoškolcima. Na neformalan, zabavan i doista raznolik način predstavljene su aktivnosti i život škole. Gosti su se imali priliku upoznati s klasičnim grčkim jezikom i antičkom grčkom kulturom u radionici klasičnih jezika, popratiti zanimljive i uzbudljive kemijske procese u prirodoslovnom kabinetu, vidjeti jednu drugu stranu matematike ili se zaigrati u radionici/igraonici Homo ludens. Tu je bila i učionica dramske družine koja je i ove godine izvela više od desetak predstava i pojedinačnih scenskih nastupa.



MIRKO VEIĆ, SAKUPLJAČ I UZGAJIVAČ STARIH SORTI JABUKA IZ MIHALJEVACA KRAJ POŽEGE

## Priroda je Božje remek djelo kojemu se divim na svakom koraku

Razgovarala: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković



Mirko veić, iz Mihaljevaca, iz požeške župe sv. terezije Avilske jedan je od najpoznatijih sakupljača i uzgajivača starih sorti jabuka u Hrvatskoj. Rođen je 1955. godine u Ruševu. Osnovnu školu završio je u Ruševu i Čaglinu, a srednju elektrotehničku u Požegi. Od 1973. zaposlen je u HEP-u gdje i danas radi kao poslovođa na održavanju 10 kv dalekovoda. Za sebe kaže da je odrastao zemaljskom raju voća kojim su obilovala brda na podnožju Dilj gore. Ljubav prema uzgoju voćaka naslijedio je, kaže, najvjerovatnije od djeda kojeg nažalost nije imao prilike upoznati jer je stradao na križnom putu zajedno sa svojim sinom. Od roditelja je čuo priču da je djed bio veliki zaljubljenik u voće koje je rado sadio i kalemio gdje god je stigao i imao prostora. Na njega ga podsjeća i stoljetno stablo kruške crljenke koju je on posadio i nacijepio.

\* Kako je došlo do ideje skupljanja starih sorti jabuka i zašto baš jabuka?

– Budući da je na području Republike Hrvatske nestalo oko 97 posto stabala starih sorata voća, a i ovo malo što je preživjelo postepeno zbog starosti i zanemarivanja umire pokušao sam snimiti stanje na terenu te spasiti maksimalan broj sorata u nadi da će jednoga dana netko uvidjeti veliku grešku koju činimo ovom blagu. Oformio sam jednu genetsku banku starih sorata voća u kojoj je oko 350 do 400 sorata te proizveo još nekoliko tisuća sadnica koje rastu na cijelom području Hrvatske od Istre preko Dubrovnika, naših otoka, Zagorja, Like i Gorskog Kotara te Slavonije i Baranje do Slovenije te Bosne i Hercegovine.

\* Koliko je važno da se očuva to naše, možemo reći, neprocjenjivo blago?

– Smatram da je to velika i neprocjenjiva vrijednost koja zaslužuje da opstane na našim prostorima gdje su generacije živjele s njima i uživale u njihovoj raznolikosti. Danas je popularna teza o biljnoj raznolikosti što smatram da je samo fraza i mrtvo slovo na papiru. Do sada nisam primio niti jednu kunu poticaja niti mislim tražiti jer ovo radim iz ljubavi i za moje nasljednike jer želim da jedu zdravo voće koje nije tretirano nikakvim kemijskim preparatima. Već

duže vrijeme se obavljaju ispitivanja i analize mojih jabuka na europskim i svjetskim institutima o čemu su objavljeni i stručni radovi u svjetskim glasilima o hrani. Nedavno su objavljeni rezultati ispitivanja vrijednosti starih sorata u usporedbi s novim na američkom YALE-u koji su pokazali iznenađujuće velike prednosti starih sorata u odnosu na one koje se danas uzgajaju.

\* Na koji način bi društvo, Vlada, Ministarstvo i drugi trebali utjecati na očuvaju starih sorti voća, posebno jabuka?

– Ministarstvo gotovo uopće nije zainteresirano za neprofitabilno voćarstvo i pitanje je dana kada ću s nekim iz inozemstva pokušati nešto ozbiljnije napraviti u smislu komercijalizacije i proizvodnje jer se sve više traže sorte koje mogu prirodno opstati. Na području naše županije imamo dobar tim stručnjaka u savjetodavnoj službi koji su doprinijeli popularizaciji voćarstva u našem kraju posebno ako znamo da je Požeština kolijevka hrvatskog voćarstva jer upravo u našem kraju postojao najveći voćnjak u srednjoj Europi kojeg su zasadili Turkovići, a koji se prostirao na više od 400 hektara. Veliku ulogu u širenju voćarstva imala je i požeška Ratarnica.

\* Otkuda ideja da napišete i knjigu o starijim sortama jabuka?

– Ideja mi je došla kada sam proučavao hrvatske i strane pomologije (grana voćarstva koja se bavi opisom, sistematizacijom i istraživanjem voćnih sorti) i shvatio kako dugo nitko nije ništa pisao o tome te kako je jako teško doći do raznih saznanja o starijim sortama. Stari ljudi umiru i sve je teže doći do podataka o nepoznatim sortama. Želja mi je napisati i objediniti sve voće koje raste na području Hrvatske ali za to mi je potrebna stručna pomoć. Velik dio sam već obradio i dokumentirao.

\* Vaša velika ljubav su i pčele. Zašto se bavite uzgojem pčela?

– Pčele i voće su jako povezani i jedno bez drugoga ne može opstati. Nekada sam pčelario s velikim brojem košnica (200 komada), a sada imam samo za svoje potrebe i oprašivanje voćnjaka.

\* Je li današnji čovjek svjestan bogatstva koje nam je Bog podario upravo kroz prirodu?

– Današnji čovjek radi velike gladi za profitom ne bira sredstva da to ostvari i bjesomučno uništava prirodu, a nezdravom proizvodnjom voća i povrća šteti čovjeku te uništava Božje djelo. Samo jednu stvar je zaboravio da Onaj koji je stvorio velebni svijet neće dopustiti da ga se uništi već će



svojim nepromišljenim djelima naškoditi sebi.

\* Kako bi se to trebalo jače posvijestiti?

– U velikoj svakodnevnoj trci s vremenom gotovo smo slijepi i ne vidimo veliku ljepotu i neprocjenjivo Božje djelo te malo uživamo u tome. Koliko smo puta pomirisali cvijet i zastali makar nekoliko sekundi kraj jabuke čiji se miris može mjeriti s najfinijim parfemima. Čovjek bi trebao postati svjestan da je to ono što nas opušta, što nam je dobro i za dušu i za tijelo.

\* Kako i koliko se Bog može spoznati kroz bavljenje uzgojem pčela i sadnjom voćaka?

– Postoje tri pravila i zakona koje čovjek nikada ne bi trebao zaboraviti, a to su poštovanje prema Bogu i njegovim zakonima, čovjeku i prirodi čiji smo i mi dio. Priroda je Božje remek djelo kojemu se divim na svakom koraku i zahvalan sam mu na tomu jer znam da je On to stvorio za mene.

\* Kako i na koji način nastojiš živjeti svoju vjeru?

– Svaki čovjek je „netko“, i ima svoju vrijednost i zbog toga smo dužni uvažavati jedni druge, a nikako osuđivati i omalovažavati. Treba živjeti po Božjim zakonima te svaki dana činiti sve kako bismo postali bliži i bolji Bogu i ljudima jer ovdje smo samo u prolazu.





## BROJNE AKTIVNOSTI DARUVARSKOG CARITASA

# Dva puta tjedno pripremaju tople obroke za najpotrebitije

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije: arhiv Caritas

Župni Caritas u daruvarskoj Župi Presvetog Trojstva, prošle godine doživio je pravi procvat i nova postignuća svom radu. U Župi je devet stalnih volontera, vrlo aktivnih, uz još pet-šest drugih, koji im se povremeno priključuju. U Daruvaru potrebitih ima dosta. Već sada je otvoreno 96 kartona osoba koje Caritas posjećuju redovito ili povremeno. Imajući to u vidu, grad je prepoznao njihovu potrebu te im ustupio i adekvatan prostor za rad, bez naknade.

Prostorije su uređene, ne samo vlastitim radom, nego uz pomoć dobrih ljudi i brojnih donatora koji imaju sluha za potrebe sugradana- kaže Svjetluška Kovač, jedina od najagilnijih volonterki i desna ruka župniku Župe Presvetog Trojstva, Ivanu Nikoliću.

U ožujku prošle godine otvorili su „socijalnu trgovinu“, pa sada ljudi i obitelji u potrebi mogu jednom mjesečno ovdje dobiti najnužnije: brašno, ulje, rižu, šećer, tjesteninu... Do tada im je Caritas pripremao pakete namirnica dva puta godišnje – za Božić i Uskrs. Otvorenjem trgovine, takvu pomoć imaju svakog mjeseca.

Sve više potrebitih javljalo se župnom Caritasu, pa su uvidjeli potrebu i za kuhanim obrocima. Sada pripremaju 40-45 porcija dva puta tjedno u kuhinji „Darkom-a“, daruvarskog komunalnog poduzeća, gdje



također kuhari sve pripremaju s radošću. Caritas osigurava potrebne namirnice (povrće i sl), kojima i djelatnici „Darkom-a“ dodaju što je još potrebno za dobar obrok. I u ovoj aktivnosti puno pomažu dobri ljudi, a Svjetluška posebno naglašava pomoć i darežljivost svih daruvarskih pekara. Desetak toplih obroka razvozi se starima i nemoćnima, pri čemu im se još učine i druge potrebne pomoći. U Caritasu ističu kako povremeno prikupe odjeću i higijenske potrepštine, pa i to daruju, ali ništa ne bi mogli bez potpore Caritasu Požeške biskupije, zatim bez podrške svog župnika i grada Daruvara. Sve ove aktivnosti obuhvaćaju župljane u potrebi iz obje gradske župe: Presvetog Trojstva i sv. Antuna Padovanskog.

Sve skupa ne bi bilo dovoljno bez redovitih prodajnih akcija koje volonteri

organiziraju tijekom godine, pa se tako namaknu značajna sredstva. Građanima i župljanima na prostoru ispred crkve i na štandovima koje ustupi grad, volonteri ponude različite nabožne predmete, ukrase za Božić i Uskrs, krafne, lampaše, kolače, maslinove grančice i drugo što sami izrađuju. Svjetluška Kovač ističe kako su i u postupku dobivanja Rješenja Ministarstva poljoprivrede, a u skladu s Pravilnikom Ministarstva o uvjetima, kriterijima i načinima doniranja hrane, kroz što očekuju bolju opskrbljenost svojih polica.

Posebno se radi na uključivanju mladih i njihovom senzibiliziranju za osobe u potrebi. U Godini Božjeg milosrđa i Caritas nastoji pokazati svoju osjetljivost za sve kojima je on možda i jedina sigurnost.

## Caritas Požeške biskupije uključen u socijalni projekt

### Četiri gerontodomačice pomažu u kući 28-ero građana u potrebi

Piše i snimila: V. Milković

Zdravka Matišić i Natalija Čavar već mjesec dana rade u Caritasu Požeške biskupije. One su dvije od četiri gerontodomačice koje su posao dobile u sklopu programa javnih radova za aktivaciju žena u lokalnoj zajednici, radnog naziva „Zaželi“, a kojega od 1. travnja provodi Zavod za zapošljavanje u trajanju od šest mjeseci.

I ranijih godina su se provodili razni programi pomoći u kući, a mi smo se evo, prijavili po prvi puta jer smo vidjeli da su potrebe velike. Na terenu smo svakodnevno i znamo da ima mnogo osoba, osobito samaca, kojima je teško i ne mogu ponekad obaviti ni najjednostavnije poslove. Isto tako, i mnogo je nezaposlenih žena kojima će dobro doći makar i ovakav privremeni posao – rekla

je tajnica Caritasa Ksenija Mikuličić.

Novi je program Zdravku Matišić obradovao jer je već dugo bez posla. - I muž i ja smo radili u bivšoj ETI i oboje smo ostali bez posla. Ne radim ništa već pet godina i teško je. Samo mi je 47 godina, a radnog staža imam 18,5 godina pa nikako ne mogu u mirovinu. Dobit ću mjesečno 2800 kuna i putne troškove pa će nam to dobro doći. Inače, posao nije težak, uglavnom čistim i spremam po kućanstvima, negdje odlazim svaki dan, a negdje povremeno i sve u svemu, zadovoljna sam – kazala je Zdravka Matišić.

Zadovoljna je i Vesna Vončina u čijem domu smo zatekli gospođu Zdravku. - Bolesna sam, a živim sama. Imam mirovinu 1300 kuna i što da još

kažem. Zdenka mi dolazi dva puta tjedno pospremiti, lijepo se slažemo i meni je sada puno lakše – kazala je V. Vončina.

Pomoć gerontodomačice dobro je došla i Kseniji Petrov Kopričanec koja je zbog bolesti teško pokretna, a živi sama. - Morala sam u invalidsku mirovinu koja je premala, ali snalazila sam se nekako dok sam bila pokretna. Sad imam gospođu koja dolazi svakodnevno i mnogo mi je lakše – rekla je Ksenija, inače bivša HRT-ova novinarka. Njoj sada pomaže Natalija Čavar. - Radila sam nekada kao prodavač, a sad sam već pet godina bez posla. Ovdje ću raditi šest mjeseci, poslije ćemo vidjeti. No bolje išta, nego ništa. Ja sam, inače, zadužena za sedam korisnika program od kojih nisu svi u Požezi, ima ih i u Bankovcima te Šitnjaku, ali nije mi teško otići tamo – rekla je Natalija.

- Mi smo i prije početka ovog programa za sedamdeset osoba svakodnevno pripremali topli obrok, a još trideset osoba dobivalo je kruh i mlijeko. Sada je u program preko nas uključeno još dvadeset i osam korisnika o kojima brinu četiri gerontodomačice pa je evo i to dodatna pomoć ljudima u potrebi kojih je dosta – dodala je Ksenija Mikuličić.



## OBITELJ MARIA I KSENIJE BOKULIĆ IZ OKUČANA

# Svaki dan započinjemo zajedničkom molitvom

Piše: Višnja Mikić



Obitelj je svetinja, mala, kućna crkva. U njoj trebaju vladati ljubav, sklad i mir, pa kad se i u djecu od njihovih prvih koraka ugrađuju prave vrijednosti, nema straha za tu obitelj.

## U Okučane nakon „Bljeska“

U Okučanima svoju vjeru jednostavno, svakodnevnim životom i radom živi i svjedoči četveročlana obitelj Bokulić. Glava kuće, Mario 51-godišnji dr. veterinarske medicine, voditelj je veterinarske službe u Okučanima. Njegova supruga je 47-godišnja Ksenija, inženjer prehrambene tehnologije. Zadnjih godina radila je u prosvjeti. Bog im je podario dva sina: 20-godišnji Juraj, student je prve godine šumarstva u Zagrebu, a 19-godišnji Jakov, maturant je novogradiške Gimnazije.

Ksenija i Mario upoznali su se kao studenti u Zagrebu, a u braku su već 22 godine.

Nakon vjenčanja, tri i pol godine živjeli su u Bilom Brigu, nadomak Gospinog polja, u župi Vrbova. Mario je radio u veterinarskoj ambulanti Nova Kapela, a Ksenija u Mljekari „Slavija“. Tu su im se rodila i djeca.

- Zaista nosimo lijepe uspomene na taj prekrasni kraj i te plemenite ljude“, kaže Ksenija. Nakon dugog promišljanja 1998. selimo u Okučane, jer je suprugu ponuđeno da tu, nakon Vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, pokrene rad veterinarske službe. Interesantno, ali tada za našu obitelj s dvoje male djece u Okučanima nigdje nije bilo mjesta. Jedva smo pronašli kuću u kojoj smo unajmili stan, a dijelili smo je s još jednom obitelji.“

Dvije godine poslije Bokulići kupuju kuću u Okučanima. Iako su, kaže Mario, mislili kako su im Okučani nekakva prolazna stanica, još uvijek su tu. Nastoje biti korisni ljudima i mjestu u kojem žive, prvenstveno služenjem: Mario kroz veterinarski posao koji obavlja, kao predsjednik političke stranke, ali i kao zamjenik načelnika općine Okučani.

Obitelj aktivno sudjeluje i u vjerskom životu Župe svetog Vida Mučenika: kao čitači u crkvi, a Ksenija je članica Župnog ekonomskog vijeća, Župnog pastoralnog vijeća i voditeljica župnoga Caritas. Međutim, ova, naoko krhka žena ima još obveza i aktivnosti koje ju raduju.

## Veoma aktivni u župi

- Dugi niz godina surađujem sa sestrama Klanjateljicama Krvi Kristove u Okučanima na mnogim projektima, a već više godina sam jedna od urednica vjerske radio-emisije „Za stolom Riječi“ na lokalnom radiju „Bljesak“. Kako sam već 10 godina članica molitvene Zajednice Krvi Kristove, prošle godine sestre Klanjateljice su mi ponudile vođenje Zajednice. Prihvatila sam, ali nimalo olako, shvaćajući to prvenstveno kao jednu posve novu odgovornost za mene, kao čovjeka - skromno kazuje Ksenija.

- Naše je mjesto specifično, netko bi rekao pomalo i teško, ali važno je odlučiti kojim putem ići, bez obzira gdje živite. Ovisno o tome, možete stagnirati ili rasti - ističu naši domaćini.

Naglašavaju kako je, bez obzira na određene poteškoće, u okučanskoj župi duhovni život prilično bogat, zahvaljujući ljudima koji ne žale „davati sebe“, a hvala Bogu, kaže, takvih ima.

- Tako se možemo pohvaliti da smo već 6 godina zaredom organizirali danonoćno čitanje Biblije na početku Korizme. Suprug Mario sudjeluje u organizaciji, a njegova je zasluga i što naša župa ima „Zlatnu Bibliju“ pa nam je danonoćno čitanje time olakšano (zbog većeg fonta slova, pa mogu čitati i slabovidnije osobe). Naime, Mario je prije tri godine počeo tražiti Bibliju većeg formata i na internetu pronašao kako jedna obitelj iz Varaždina prodaje „Zlatnu Bibliju“ jer im je bio potreban novac zbog liječenja bolesnog djeteta. Za dva dana Mario je prikupio novac, otišli smo po Bibliju u Varaždin i naša župa je postala vlasnik te prekrasne

knjige- sjeća se Ksenija. Mario također, uz sve svoje poslovne i društvene obveze već godinama sudjeluje u scenskom prikazu „Muke i smrti Gospodina našega Isusa Krista“ glumeći Petra. Režiser i scenarist toga prikaza je Milorad Mican Oršulić.

Pitali smo za duhovni život u obitelji Bokulić.

- Sve što suprug i ja radimo, nastojimo raditi s Bogom. Svaki naš dan započinje zajedničkom molitvom u kojoj sve predajemo Bogu, naše planove, poslove, puteve, našu djecu i sve naše - ističe Ksenija.

- Nedjeljom osim sv. mise, cijela obitelj zajedno moli krunicu, ali često i u automobilu, kada zajedno putujemo. Kao veliki Gospini štovatelji, svake godine idemo i na naša biskupijska hodočašća: Gospi od Suza u Pleternicu, Gospi Voćinskoj -Majci od utočišta u Voćin, zatim u nacionalno marijansko svetište Mariju Bisticu i u Medugorje. Bili Brig i Gospino polje bilo nam je godinama mjesto obiteljskog hodočašća, gdje smo išli s djecom. Dečki se polako odvajaju i odlaze svojim putem, a mi se nadamo da smo im zdravo sjeme vjere usadili u srce - to najveće naslijeđe, jer sve ono materijalno, sav trud i rad ne vrijede ništa ako nisu od Boga blagoslovljeni.-

Pitali smo Bokuliće kakav status, po njima, danas imaju brak i obitelj.

- Brak i obitelj u današnjem su društvu često obesicijenjeni, važnost braka i obitelji nekada su minorizirani, riječ ljubav devalvirana. Ali važno je odlučiti se za opraštanje, odlučiti se za ljubav i s Bogom ustrajati u toj odluci, bez obzira na sve poteškoće.-

Ovaj bračni par naglašava kako oni nisu nikakva savršena obitelj, daleko od toga, samo se trude svakoga dana biti bolji ljudi. Koliko su u tome uspjeli - znaju svi koji poznaju ove simpatične i Bogu predane supružnike.





MATO ŠMIT IZ NOVE KAPELE, VLASNIK RATARSKO-POVRTLARSKO-STOČARSKOG OBRTA

## Ne zaboravljaju Boga niti bližnje u potrebi

Piše i snimila: Višnja Mikić



Južno od središta Nove Kapele i željezničke pruge, prostire se od davnine „Popov brig“ ili „Popovo brdo“. Na tom je prostoru nekada davno bila kapela svete Klare i župni dvor u kojem je boravio župnik, a upravljao je župom „Dubovac – Siće“, dok je župna crkva bila na Dubovcu, današnjem Gospinom polju. Kod ovog „Popovog briga ili brda“ danas je samo lijep križ, kojega je obnovio Mato Šmit, a u blizini je sagradio obiteljsku kuću i razvio svoj napredni ratarsko-povrtlarsko-stočarski obrt.

### Krenuli smo od nule

Mato je završio srednju poljoprivrednu školu. Oženio se 1984. godine Katom iz Batrine. Sada je zakoračio u 56. godinu života, supruga Kata dvije godine je mlađa. Od Boga su primili troje djece: dva sina - Ivana i Luku i kćerku Josipu. Ivan je trenutno načelnik novokapelačke općine, Josipa radi kao medicinska sestra u zagrebačkoj bolnici „Rebro“, a Luka, koji je završio poljoprivredni fakultet, ima svoje obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo, pa on i otac zajedno rade. Kata, kao i svaka supruga i majka, ima pune ruke posla, ali i pomaže suprugu i sinu, posebno u poljoprivrednoj sezoni.

Od 1979. do 1993. godine radio je u tadašnjem PIK-u Nova Gradiška, a onda se počinje baviti vlastitim obrtom. – Krenuli smo od nule, prodao sam automobil i kupio mali traktor „deutz“ i počeli smo raditi. Najprije sam „privatno“ obrađivao

stotinjak jutara zemlje, ali na različitim, razbacanim lokacijama. Kasnije sam kupio zemlju i uzeo poljoprivredno zemljište u zakup. Danas obrađujemo 360 hektara: od toga je 170 ha kupljeno putem kredita, a 190 ha uzeo sam u zakup na vrijeme od 1 do 5 godina. Posla je puno, ali Bog nam pomaže i ako se čovjek u njega uzda, ne treba se bojati - ističe Mato.

### Zapošljava i druge

Ratarsko-povrtlarsko-stočarski obrt Šmit danas proizvodi povrtlarske kulture – luk i krumpir, zatim ratarske: pšenicu, ječam, kukuruz i uljarice. Na otprilike 150 ha Šmit proizvodi sjemenski kukuruz, ječam i pšenicu, sjemenski suncokret itd. Ovo zahtijeva preciznost u radu, dosta znanja i iskustva, objašnjava Mato. Tu mu pomaže vlastita poljoprivredna struka, ali i Luka sa završenim fakultetom.

– Trenutno zapošljava tri radnika, a u sezoni i desetak i to na period od 3 do 9 mjeseci, tako da poslije mogu ostvarivati prava sa Zavoda za zapošljavanje (naknadu kroz 3 mjeseca), do slijedeće sezone. Drago mi je što mogu pomoći i mladima novokapelačkog kraja. Naime, u sezoni kod mene rade srednjoškolci i studenti, njih stotinjak u sjemenskom kukuruzu (kidanje metlica), a još 20 – 30 njih vadi luk i krumpir, čupaju i plijeve travu na površinama gdje ne možemo raditi strojevima. Tako si tijekom ljeta lakše priskrbe sredstva za slijedeću školsku ili akademsku godinu - kaže Šmit. Supruga Kata obavlja sve poslove kućanice, ali u sezoni radi i na liniji za pakiranje luka i krumpira, koje ona i još pet – šest sezonaca pakiraju u vreće, a onda ih, prema narudžbama, dostavljaju trgovačkim lancima. Posla ima uvijek, a sve ovisi i o vremenskim prilikama. Vidjeli smo to i pri posjeti Šmitovima.



Luka nam je samo mahnuo iz traktora, jer je trebalo obaviti prskanje kultura, a vrijeme nije bilo primjereno kraju travnja, pa se sve moralo „otimati“.

### Nedjeljne mise nitko ne „preskače“

Ivan sa ženom i djecom ide na mise, a tijekom ljeta rado ode na Gospino polje, na poslijepodnevnu misu, gdje u miru i ozračju Gospe i tišine uživa i ova mlada obitelj. Mato ide na ranu, a Kata na veliku misu u župnu crkvu BDM. Nedjeljnu misu ne propuštaju.

Mato rado pomogne i župniku, ukoliko nešto treba obaviti strojevima, npr. viljuškarom i sl, ali pomaže i aktivnosti Caritasa. Uvijek je spreman pomoći onima u potrebi. Tako je, uz pomoć župnika, poslao pomoć stanovnicima Gunje, pogođenima poplavom.

– Mi doista puno radimo i gotovo uopće nemamo slobodnog vremena, ali kad nekome treba pomoći, tu smo i to župnik zna. Osim toga, vidite ovaj veliki stol: za Božić i Uskrs svi smo na okupu: sinovi, kćer, supruga i ja. Volimo se sastati i uz „ljetno Antunovo“. Ne propuštamo ni rođendane i imendane. Imam još dva brata i sestru, pa kad je netko svečar, svi se okupimo, najčešće kod mene. Tada na jednom mjestu bude tridesetak Šmitovih – kaže Mato.

Mogli bismo ovaj tekst zaključiti konstatacijom psalmiste: „Ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se muče graditelji!“ Ali tko s Bogom računa, radi i gradi, sve je blagoslovljeno. Pa i kad naidu životne kušnje i napasti, gdje je Bog prisutan, sve se lakše prihvaća i podnosi.

Obitelj Mate Šmita, koja trenutno proizvodi petnaestak kultura, s Bogom radi i planira. Što se može drugo, nego poželjeti im da tako i oстане.



POČECI KRŠĆANSTVA U POŽEŠKOJ KOTLINI

## Iz rimskog vremena pronađene grobne kapele i crtež ribe

Piše: Goran Đurđević • Snimio: Duško Mirković



Kada se prije 2000 godina pojavilo kršćanstvo u Palestini te se počelo širiti Rimskim Carstvom, to se pokušalo na različite načine spriječiti. Iako su kršćani prvih nekoliko stoljeća bili relativno malobrojni, ipak je njihova pojava uznemirila tadašnju rimsku vlast te su slijedili njihovi progoni. Bitna promjena dogodila se za vrijeme dvojice rimskih tetraha Konstantina I. Velikog i nepravedno zaboravljenog Licinija koji Milanskim ediktom 313. godine proglašavaju kršćanstvo ravnopravnim religijom (u prijevodu to je značilo prestanak progona, no Rimsko Carstvo ostaje na neki način neutralno). Potkraj tog četvrtog stoljeća u vrijeme Teodozija I. Velikog kršćanstvo postaje državna religija (i to katolički oblik kršćanstva, a ne arijanstvo – nazvano po svom nositelju Ariju koji kaže da je božanska narav Isusa podređena Bogu Ocu te nije bilo druge božanske osobe), a uskoro zabranjuje poganske religije. Time je ojačana veza između kršćanstva i Rimskog carstva.

### Panonski mučenici

Kršćanstvo se pojavljuje u Panoniji podjednako zahvaljujući doseljenicima i domaćem stanovništvu, a i tu se vlasti suprotstavljaju širenju te ideje pa se javljaju i panonski mučenici poput cibalskog biskupa Euzebija koji je prvi mučenik iz sredine 3. st., zatim njegovog suradnika Poliona ili siscijanskog biskupa



Kvirina, jednog od posljednjih mučenika koji je ubijen 303. godine. Širenjem kršćanstva u rimskoj Panoniji, odnosno međurječju Save, Drave i Dunava, Siscija (Sisak) i Jovija (Ludbreg) postaju biskupije, a Sirmij (Srijemska Mitrovica) nadbiskupija. Sirmijski biskup, zajedno sa biskupima Murse (Osijek) i Singiduna (Beograd), a možda i Cibala (Vinkovci), u drugoj polovici 4. st. uspio je nametnuti prevlast arijanskog nauka o Božjem Trojstvu. Njihov nauk osuđen je u Akvileji na koncilu 381. g., a protiv tog nauka bili su i biskupi Siscije i Jovije. Tada se nastavlja katolički oblik kršćanstva. Arheološke spoznaje o tom razdoblju veoma su skromne. Tek su novija istraživanja pokazala moguće ranokršćanske objekte u Štrbincima, Vinkovcima i drugdje. Upadi različitih manje ili više povezanih skupina koji tadašnji izvori i kasnija historiografija uokviruju pod isti naziv Huni, kao i drugih skupina/naroda tijekom seobe naroda, dovela je do kraha ustroja kršćanske crkve u Panoniji koji je vrhunac doživio u 6. st., a nastavljen je u vrijeme različitih predmodernih etnija i skupina pod vodstvom Avara i Slavena. Ovo nikako ne znači da su kršćani nestali iz Panonije, već je riječ o slabljenju/nestanku crkvenih struktura i institucija. Potkraj osmog stoljeća i u narednim stoljećima tijekom franačke prevlasti dolazi do žive misionarske djelatnosti, dolaska benediktinaca i obnove kršćanstva u punoj mjeri na području Panonije.

### Nalazi u Grabarju, Tekiću i Rudini

Požeška kotlina nije odudarala od ostatka Panonije u vrijeme kršćanstva. Dosadašnja su istraživanja pokazala ranokršćanske ostatke u Grabarju, Tekiću i Rudini. U Grabarju, na lokalitetu Brđanski srđan ili Rupe, pronađen je rimski građevni materijal (ulomci opeke, crijepa, žbuke, keramike i stakla). Postojao je objekt dimenzija 2,30m x 2m. Pretpostavka je da je ondje bio manji sakralni objekt (možda grobna kapela).

Istraživanjima romaničke crkve sv. Mihovila koja je bila dio benediktinske opatije na Rudini nedaleko sela Čečavca, pronađen je muški kostur iz prijelaza 3. na 4. st. Iznad glave pokojnika otkrivena je kamena ploča koja ima na unutarnjoj strani urezani stilizirani crtež ribe. Grčka riječ za ribu je *ikthys* što je ranokršćanski kriptogram za vjeru u Isusa Krista kao Božjeg Sina i Spasitelja.

Na jugozapadnom dijelu rimskog groblja na Treštanovačkoj gradini – Tekiću u istraživanjima 1975. g. otkrivena je manja grobna kapela (memorija) oko koje je otkrivena ograda zidana kamenom. Kapela je bila u smjeru istok – zapad, a ulaz je bio na istoku. Unutar nje nađeno je sedam kosturnih grobova, ali i mnogo ostataka građevnog materijala (žbuka, opeke i sl.), ulomaka stakla, keramike i jedan slabo očuvani bakreni novčić. Zbog pronalaska predmeta koji upućuju na liturgiju i nakita (posebno narukvica s ukrasom u obliku Andrijinog križa), smatralo se da je groblje ranokršćanskog porijekla. No, način pokapanja i grobnice kao i grobni prilozci ne upućuju da je groblje isključivo ranokršćansko, već se može zaključiti kako ima pokopanih kršćana, no i pripadnika drugih religija iz kasne antike.

### Slabo istraženo

Možemo zaključiti kako je ranokršćanski sloj u Požeškoj kotlini slabo istražen. Radi se o svega nekoliko lokaliteta iz kasne antike na kojima se pronalazi rano kršćanstvo. Problem je u nedovršenim arheološkim istraživanjima koja bi, vjerujem, na još mnogim rimskim lokalitetima pronašla ostatke kršćanstva.

Najvažnija je autorica za početke kršćanstva u Požeškoj kotlini Dubravka Sokač Štimac koja je objavila nekoliko radova o ovoj problematici, a svi zainteresirani mogu konzultirati radove Branke Migotti, Hrvoja Gračanina, Stanka Andrića, Rajka Bratoža i drugih koji se posredno i neposredno dotiču Požeške kotline i ranog kršćanstva. Svakako je poželjno proučiti katalog „Slavonija – Baranja – Srijem – vrela europske civilizacije“ i tamošnje poglavlje o Panoniji i kršćanstvu.





# Ukorak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA C

Piše: Josip Krpeljević

## NEDJELJA PEDESETNICE

Duh Sveti je najunutarnije Božje otajstvo, takoreći njegovo srce, i on je posljednji, izvanjski dar Božji za svijet. On iznutra obnavlja stvorenje, i ništa ne ostavlja onakvim kakvo je bilo. Tko vjeruje u snagu toga Duha i moli za njegov dolazak, mora znati da priziva božanski nemir. Joelovo proroštvo i Isusovo obećanje ispunili su se na Duhove. Oni se i nadalje ispunjavaju tijekom cijeloga vremena Crkve. Kristova će se Crkva uvijek po tom prepoznavati i po tom prosuđivati, ostavlja li prostora za djelovanje Duha Svetoga i znade li na svim jezicima ljudima donositi Božju poruku. Čovjek koji posjeduje samo svoje malo ja, svoj vlastiti duh i svoje napore u dobru i u zlu, prema Pavlovu načinu izražavanja, je »tijelo«: on

## TIJELOVO

Bog se je odvažio: stvorio je čovjeka na svoju sliku i priliku. Potom je uslijedila druga odvažnost: utjelovljenje Sina, onoga koji je sav svet i koji je nama ljudima u svemu sličan. I treće: Sin koji je postao čovjekom, svojoj braći želi biti kruh života. To je njegov uskrсни dar, u božanskoj je ljubavi darovan svakome koji gladuje za Bogom. Uzmi i jedi! Ti trebaš živjeti. Melkisedek je prema 14. poglavlju Knjige postanka »svećenik Boga Svevišnjega«, onoga istog Boga kojega je Izrael častio pod imenom »Jahve«. Melkisedek ga poznaje kao »stvoritelja neba i zemlje«; njemu on za žrtvu prinosi darove zemlje i plodove ljudskog rada - kruh i vino, prije negoli će ih gostu Abrahamu ponuditi za okrjepu. Melkisedek, sveti poganin, svećenik i kralj, pralik je Isusa Krista; njegovi žrtveni darovi su pralik nove žrtve koja će se prinositi Bogu od istoka sunca do zalaska (usp. Mal 1, 11). U Prvoj poslanici sv. Pavla Korinćanima

## DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU

U shvaćanju da bi mi kršćani bili bolji ljudi od drugih, danas više nismo tako sigurni. Ne možemo zatvarati oči pred stvarnošću; ali ni uši pred Isusovom riječju. Isus je Židovima i svojim učenicima za uzor stavio jednog poganina. Taj je poganin našao put do vjere jer je bio dobar i jer je želio pomagati. Njegova je vjera bila povjerenje i strahopoštovanje. U velikoj molitvi prigodom posvete Hrama kralj Salomon nije molio samo za kraljevski dom i za izraelski narod, nego i za »tuđince« - pogane, koji će se ovdje moliti Bogu Izraela i cijeloga svijeta. Bog želi biti dostupan svim ljudima i u svim njihovim potrebama. Prvo je čitanje odabrano obzirom na Evanđelje (Lk 7,1-10); i ondje se pokazuje prijateljska otvorenost židovstva prema pobornicima poganstva. Međutim, mjesto na kojem će Bog od sada sa svojom pomoći susretati ljude više nije

## DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Puno je velikih riječi izgovoreno o životu i smrti. Isus je poznavao smrt, smrt drugih ljudi i svoju vlastitu. I on se je također nje bojao. Isus je rekao »da« svojoj smrti, da bismo mi mogli živjeti. Mi sada znamo: smrt nema zadnju riječ. Ipak ona je za nas posljednja velika odluka i prekretnica. Prorok Ilija je bio »čovjek Božji« - čovjek, koji je poznavao Božje puteve, i koji je djelovao u snazi Duha Božjega. U 8. stoljeću prije Krista on je bio najveći branitelj prave jahvističke vjere protiv Baalova kulta u Kanaanu. Cijeli život tog čovjeka izgleda nam kao čudo, kao znak Božje blizine. »Gospodin je uslišio molbu Ilijinu«. U trajnoj povezanosti s Bogom leži tajna moći ovoga pro-

ne nadilazi granice svoje slabosti i prolaznosti. Po krštenju u nama prebiva Duh Božji, Duh Isusa Krista; po njemu i s njim možemo prijeći iz smrti u život, u trajno zajedništvo s Bogom, našim Ocem. Krist će trajno ostati prisutan u svojoj Crkvi po svojoj Riječi i po svom Duhu. Riječ biva izgovorena, naviještena u snazi Duha Svetoga; na koncu Riječ je izgovorena tek onda i ondje gdje se je čula i izvršila. Tamo gdje je Riječ tijelom postala, doživljava se Božja milost i istina. »Diši u meni, Duše Sveti, da mislim ono što je sveto. Tjeraj me, Duše Sveti, da činim ono što je sveto. Nagovori me, Duše Sveti, da zaštitim ono što je sveto. Zaštiti me, Duše Sveti, da tvoj dar više nikad ne izgubim« (Sv. Augustin). ■

sačuvan nam je najstariji tekst koji donosi apostolsku predaju o ustanovljenju Euharistije. Apostolu je više stalo do prakse, nego do nauka koji nije doveden u pitanje. Ne može se imati zajedništvo s Kristom i istovremeno povrijediti bratsku ljubav. Sakrament je susret s Gospodinom koji je umro za sve ljude i koji će, kad ponovno dođe, svima suditi, i to prema tome jesu li častili »Gospodinovo tijelo« - u sakramentu i u bratu. Isus je nahranio tisuće gladnih, kao što je nekoć u pustinji Bog izraelski narod hranio manom. Isus također Božji narod Novog saveza neće ostaviti bez nužno potrebna kruha. Način kako evanđelist pripovijeda o umnažanju kruha, pokazuje da je on to promatrao u povezanosti s Euharistijom. Umanažanje kruha očito ukazuje na Isusovu posljednju večeru i na euharistijsko slavlje prve Crkve, kako ga je Luka poznavao. ■

Hram na Sionu, već njegov Sin Isus Krist. Na današnju nedjelju počinje čitanje poslanice Galaćanima, koja će se čitati sve do 14. nedjelje kroz godinu. U pokrajini Galaciji oko 50. godine poslije Krista Pavao je naviještao Evanđelje i utemeljio kršćanske zajednice. Kasnije su onamo došli drugi misionari koji su osporavali Pavlov apostolski autoritet i zahtijevali da se i kršćani iz poganstva moraju pridržavati židovskog zakona. Pavao veoma snažno i strastveno brani čistoću svog nauka i autentičnost svog poziva i poslanja. Evanđelist Luka prikazuje satnika iz Kafarnauma kao dobrog i bogobojaznog čovjeka, pobožnog poganina, kao uzor i za Židove. Luka se ovdje, kao i inače, pokazuje kao ekumenski evanđelist; on više naglašava ono što ljude povezuje i pomiruje od onoga što ih dijeli. ■

roka. Budući da Pavao pogane nije obvezivao na židovski zakon, predbacivalo mu se da je izopačio nauk apostolâ. Pavao je mogao ukazati na činjenicu da je on, više od svih drugih, bio duboko ukorijenjen u židovstvu, ali da je njega objava Isusa Krista, njemu samom neshvatljiva, uputila izvan granica židovstva u svijet poganskih naroda. Ono što on navješta nije ljudska mudrost, nego riječ Božja. Mladić iz Naina bio je jedino dijete u svoje majke, udovice. Isus ga je uskrisio da utješi majku, ali također i da objavi moć Božje ljubavi; da kaže: Došlo je vrijeme, obećanja su se ispunila, mrtvi uskrisuju, siromasima se navješta Evanđelje (usp. Lk 7, 22). ■



## DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

»Ljudi« su znali da je Isus bio neobični čovjek. »A vi« - što o njemu znaju učenici? Tko pita o Isusu, i sâm biva pitan i pozvan da se odluči. Odgovor pak ne može biti tek puka riječ. U Isusa kao »Božjeg Pomazanika«, od Boga poslanog Spasitelja, vjerovati može samo onaj tko je spreman Sina čovječjega slijediti na njegovu putu. Ulomak iz Knjige proroka Zaharije govori o jednoj tajanstvenoj osobi. Čini se da je to kraljevsko-proročki lik nekog mučenika. Smrt toga neimenovanog čovjeka bila je katastrofa za narod, ali također i početak od Duha Božjega potaknutog kajanja i obraćenja. Neki tumači misle ovdje na smrt Sluge Božjega, o kojem govori 53. poglavlje Knjige proroka Izaije. Prema Ivanovu evanđelju (19, 37) Isus na križu je »onaj koga su proboli«. Za nas današnje krćane više nije pitanje trebamo li održavati propise židovskog zakona. Po vjeri u Krista postali smo slobodni ljudi, pravo potomstvo Abrahamovo. Abraham je od Boga priznat kao »pravednik«; on je bio prihvaćen, jer se pouzdavao u Božju vjernost i jer je vjerovao njegovoj riječi. To je također put kojeg nam Krist danas pokazuje. Ulomak današnjeg evanđelja sadrži, prvo, nauk koji doseže vrhunac u Petrovoj vjeroispovjesti; drugo, nagovještaj da Sin čovječji mora trpjeti i, treće, poziv na uzimanje svoga križa i hod za Isusom. Ta su tri dijela usko međusobno povezana. Isus, »Božji Pomazanik«, ide svojim putem, ne onako kako to ljudi očekuju, nego onako kako mu ga je Bog odredio. To je put patnje i tim putem mora također ići i Isusov učenik, i to »danomice«. To je Isus rekao »svima«. ■



## ČETRANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Isusovi učenici trebaju razglašavati mir u svijetu. Mir nema ništa zajedničkoga s besposličarenjem. Mir treba biti odjelotvoren i postignut u životu svakog čovjeka i u životu narodâ. U ovom svijetu mir se postiže jedino pomirenjem i opraštenjem. Bog želi pomirenje, On ga nudi. Kad čovjek shvati da mu je oprašteno, može iznova započeti. Tada on čuje kako potok ponovno žubori i osjeća kako ga sunce grije. Upravo je to osjetio izabrani narod po povratku iz babilonskog sužanjstva, kako nam svjedoči današnji ulomak iz Knjige proroka Izaije. Materijalna obnova Jeruzalema išla je na početku teško i sporo. Još je teže išla duhovna obnova naroda u čistoći vjere i u snazi nade. Proroci tog doba, učenici velikog proroka Izaije, opominjali su i tješili. Bog ima moć stvarati život, mir i radost i u tome svi narodi trebaju imati udjela. U završnom ulomku poslanice Galaćanima Apostol ukratko sažima ono najbitnije. Cijela ona rasprava, Židov ili poganin, prevladana je otkako je Krist na križu umro za sve. Nastaje novo stvorenje. Njegov se zakon zove vjera i ljubav. Vjera koja je u ljubavi djelatna. Nakon poslanja Dvanaestorice (Lk 9, 1-6), Luka izviješćuje o poslanju veće skupine učenika. Broj 72 odgovara broju narodâ na zemlji (usp. Post 10); do svih naroda treba doprijeti vijest da se približilo Božje gospodstvo i kraljevstvo. Sveopći broj 72 značajan je i u drugom smislu - poslanje svijetom pronositi Radosnu riječ tiče se svih učenika, svih budnih kršćana. Žetva je velika. Isusovi pak naputci vrijede i dalje - nasilje, siromaštvo, nesebičnost, ali također odlučnost ondje gdje to situacija nalaže. ■

## JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Grieh se može razumijeti kao neposlušnost, kao pobuna protiv Božje volje. No, on je također i slabost, bolest, zastranjenje. On čovjeka ne uzdiže, nego ga umanjuje i ugrožava. Isus nije hvalio grieh, niti je prekoravao čestitost. Međutim, on je oprostio raskajanoj grješnici i darovao joj mir; farizeju je mogao tek ispričovjediti prispodobu. Prorok je u Starom zavjetu bio kao neka najviša kontrolna instanca s obzirom na kralja. On je zborio u ime Boga, pravoga kralja u Izraelu. Natan je kralju Davidu predbacio njegove prijestupe: preljub i ubojstvo. Grieh je označen kao preziranje Boga i nezahvalnost. Kraljeva veličina pokazala se u tome što je dopustio da mu se kaže istina i što je priznao svoj grieh; on Boga časti time što se prepušta njegovu sudu. Zbog toga mu biva oprašteno. Pitanje, što zapravo »opravdava« čovjeka pred Bogom, tako da mu Bog može reći »da«, nije zastarjelo, također ni odgovor

kojeg daje apostol Pavao u poslanici Galaćanima. Nikakva vlastita djela, pa bilo to i izvršenje Božjih zapovijedi, ne mogu pred Bogom predstavljati nikakav zahtjev. To ne znači da moralno nastojanje nema nikakve vrijednosti, nego da na prvom mjestu stoji milost: Bog se obraća čovjeku jer to želi, zabadava - sve mu daje i oprašta mu po Isus Kristu, rassetome. Ovdje nije na snazi traženje nekog prava, već jedino vjera u veću ljubav. Isus nije nikad grieh omalovažio; grieh je za njega uvijek bio najveće zlo, najgora bolest. Međutim, prema grješnicima je bio dobar i tješio ih je Božjim opraštenjem. Ne znamo tko je bila grješnica, koja je za vrijeme gozbe Isusu pomazala noge; nije sigurno da je to bila Marija Magdalena (usp. Lk 8, 2). Isus pak pokušava reći Farizeju da su svi ljudi pred Bogom dužnici koji ne mogu isplatiti svoj dug. Međutim, Božje milosrđe je moćnije od grieha. ■

## TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Za većinu od nas već se dogodilo opredjeljenje za Krista; drugi su kod krštenja za nas odgovorili: Vjerujem. Odričem. Obećavam. No, kasnije smo i mi sami čuli pitanje i poziv. Naše srce je odgovorilo, reći smo »da«. Velika odluka ne umanjuje našu slobodu, ali određuje u kom ćemo smjeru ići. O našem ići za Isusom i biti njegovim učenicima riječ je u današnjem prvom čitanju i evanđelju. Ilija, snažni borac za čistoću jahvističke vjere, po Božjem nalogu svoju proročku službu predaje Elizeju. Elizej odmah shvaća o čemu je riječ kad ga je Ilija zaogrnuo svojim plaštem. On dopušta da ga obuzme Duh Božji i uzme u službu. Njegov je rastanak s obitelji potpun, i tek je prividno u suprotnosti s onim što će Isus tražiti od svojih učenika (Lk 9, 61-62). Sloboda je kao osvježavajući vjetar; svatko je ne zna cijeniti. Kršćanima u Galaciji Pavao mora oštro reći da su u Kristu postali slobodni ljudi i da svoju slobodu ne smiju zloupotrebjavati, niti je se odreći. Tuđinske moći i prisile suprotstavljaju se kršćaninovoj slobodi i danas, kao nekoć - mržnja, laž, neumjerenost svakog oblika; ono što Apostol kratko naziva »požudom tijela«. Sloboda za koju nas je Krist oslobodio je obećanje i zahtjev. Isus s velikom odlučnošću kreće na put u Jeruzalem. Ondje će se sve onako dogoditi kako mu je određeno. Isus neće primijeniti nikakvu silu, on se potpuno predaje u ruku Očevu. U drugom dijelu ovog evanđelja nalaze se tri naputka za one koji žele ići za Isusom. Ti su naputci radikalni; zahvaćaju čitavog čovjeka. Nikakva polovičnost i nikakvo osvratanje unatrag nisu dozvoljeni. Tko je sposoban za takvo nasljedovanje Isusa? Onaj koji je pozvan i koji ima hrabrosti, poput Isusa predati se u ruku Očevu. ■

## Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Vjekoslav Marić • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com



ZAVRŠENA KATOLIČKA MALONOGOMETNA LIGA U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

## To nije samo nogomet, nego i prilika za upoznavanje drugih ljudi i krajeva

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Završena je još jedna natjecateljska sezona Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije, a pobjednik je ekipa Župe sv. Ane iz Skenderovaca. Posljednje 12. kolo odigrano je u Pleternici gdje su Skenderovčani u finalu pobijedili ekipu Župe Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije iz Vetova rezultatom 7:1.

Katoličku malonogometnu ligu Požeške biskupije organizirao je Katehetski ured, a vodio ju je župni vikar Nikola Legac. - Osnovna svrha natjecanja jest, prije svega, da se kroz sport promiču katoličke, kršćanske vrijednosti. Sport smo vidjeli kao jedan vid evangelizacije među mladima, njihovo približavanje Crkvi. Naravno, natjecanje je prilika i za upoznavanja kroz igru – kazao je Legac.

### Mnogi su pomogli

Ovogodišnja sezona Katoličke malonogometne lige započela je u studenom, a natjecale su se već spomenute ekipe iz Skenderovaca i Vetova, te iz Dežanovaca, Lukača, Brodskog Stupnika, Bokšića, Đulovca, Pleternice, Kuzmice, Velike, požeških župa sv. Leopolda Mandića i sv. Terezije Avilske kao i Kolegija Požeške biskupije.

- Najviše smo utakmica odigrali u Pleternici pa u Velikoj te u Požegi. Mnogi su nam pomagali tako da nam je npr. Grad Požega u dva navrata ustupio terene rekreacijskog centra besplatno, odličnu smo suradnju imali i s ravnateljem pleterničke škole koji nam je pomogao, župnik iz Lipika nam je platio dvoranu.



Ja sam ove godine prvi puta vodio ligu i puno su mi pomogli Dubravko Kotorac iz Pakraca i Zvonimir Zelenika iz Požege koji su već doajeni Katoličke malonogometne lige – dodao je Legac.

A doajeni lige su i nogometaši pobjedničkih Skenderovaca koji se natječu od 2009. godine. Vodi ih mjesni učitelj Ivan Krištofek. - Većina nas i inače igra mali nogomet, a imamo i nekoliko igrača koji igraju u NK „Pavlovci“. Našu ekipu čine golman Matija Petrović, kapetan sam ja, a još igraju Robert i Mario Bojić, Nikola i Marko Đak, Mateo Janjić, Josip Kopačević, Hrvoje Mijatović i Marko Pavić. U 12 utakmica imali smo 11 pobjeda, a izgubili smo samo od Kuzmice. Kao ekipi puno nam pomaže Općina Brestovac kao

i škola koja nam daje prostor za igru. To nam je osobito važno zimi. Imamo i igralište u sklopu škole u Skenderovcu tako da nam nije problem trenirati. Sretan sam i ponosan što smo pobijedili – rekao je Krištofek.

### Promicanje evanđelja

Za razliku od Skenderovčana, ekipa iz Lukača natjecala se prvi puta. - Ove godine smo odlučili nastupiti iz dva razloga: da mlade privučemo na zanimljiv i svjetovan način u župu, te da se svi zabavimo i upoznamo nove prijatelje. Nismo imali neke bajne rezultate, ali smo uspjeli pobijediti Dežanovac te odigrati neriješeno na još dvije utakmice. Katolička malonogometna liga je odličan način da se promiče evanđelje, ali moralo bi se ubuduće paziti na rječnik sudaca i na suvišne komentare koje mogu povrijediti braću i sestre – kazao je voditelj ekipe Mato Iličić. Hoće li se natjecati i dogodne, dodao je, ovisit će o financijama jer, kaže, "mi mladi ne želimo biti na teret, nego na korist našoj župi".

Da su putovanja financijski problem jasno je, kaže Legac, i njima organizatorima. - Razmišljalo se o tome da se formiraju dvije lige s klubovima iz zapadnog, odnosno istočnog dijela Biskupije pa da pobjednici igraju na kraju, no javilo se samo 13 ekipa i to nije moguće organizirati. Apeliram na župe da se dogodne jave za natjecanje u većem broju jer to nije samo nogomet i borba za rezultat. To je i prilika za upoznavanje drugih ljudi i krajeva. Bilo je dečki iz Bokšića i Lukača koji nikad prije nisu bili u Katedrali. Naša je želja da dogodne u sklopu lige pružimo više sadržaja pa da se, osim utakmica organiziraju i duhovne vježbe, hodočašća i dr. kako bi se mladi više uključivali u život župe i Biskupije – rekao je na kraju Nikola.



### Pobjednička ekipa iz Skenderovaca ide u Dubrovnik

Pobjednička ekipa iz Skenderovaca sudjelovat će od 26. do 29. svibnja na Nacionalnoj završnici Katoličkih malonogometnih liga u Dubrovniku kao predstavnik Požeške biskupije. - Nakon posljednje utakmice i pobjede u Pleternici otišli smo u Veliku gdje je bilo organizirano slavlje za sve, a sad se već spremamo za Dubrovnik. Idemo vidjeti ljepote grada i uživati u njima, družiti se s mladima iz drugih krajeva Hrvatske, a što se tiče igre, dat ćemo sve od sebe pa kako bude – kazao je Krištofek.



## Krštenja djece mnogočlanih obitelji

### U Končanici kršten Ante, peto dijete obitelji Pejčin



Požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je 27. travnja euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Uznesenja Marijina u Končanici nedaleko Daruvara te krstio Antu, peto dijete roditelja Slobodana i Ivke Pejčin. Koncelebrirao je župnik Patrik Alatić i tajnik Krunoslav Juraković. Pozdravljajući nazočne, napose skupinu odjeve-

nih u narodne nošnje podrijetlom iz župe Dobretići u Bosni i Hercegovini, biskup je istaknuo značenje rođenja novog čovjeka i veličinu žrtve i ljubavi u služenju Božjem naumu te za budućnost Hrvatske. Čestitao je roditeljima na petom opredjeljenju za život, potaknuvši ih na ponos što su tako posvjedočili da su na Božjoj strani.

U homiliji je biskup podsjetio na važnost čuvanja tradicija koje su nositelji onih vrijednosti na čijem je vrhu Bog kao darovatelj života, a potom čovjek kao njegovo stvorenje, čije se rađanje događa Božjim darom i roditeljskom suradnjom. Na temelju evanđeoskog izvještaja u kojem Isus govori o sebi kao trsu, a čovjeku kao lozi, biskup je upozorio na činjenicu da čovjek odvojen od Boga i od ljudi, sveden na sebičnost i osamu, postaje gubitnikom života, a da ukorijenjen u ljubav Božju, supružničku, roditeljsku, prijateljsku, postaje bićem koje se izgrađuje i raste do mjere koju mu taj drugi može dati. Istaknuo je kako je Isus svojom ljubavlju na križu, položivši sebe za nas, postao pobjednikom nad smrću te onaj tko je u njega ucijepljen kao loza na trs, crpi iz njega snagu koja daje život i donosi pobjedu. Kazao je da nas Isus snagom svoga Duha u sakramentu krštenja ucjepljuje u svoju sudbinu te se u nama ostvaruje život na mjeru njegove pobjedničke ljubavi. Biskup je poželio da mali Anto po svetom krštenju postane dionikom te Isusove stvarnosti, da roditeljskom pomoću ostane cijelog života povezan s njime te tako stigne do cilja i smisla za koji je stvoren. Nakon svetog slavlja u crkvi biskup je u župnom domu primio obitelj Pejčin, upoznao se s njezinim nastojanjima napose oko odgoja djece, uručio darove i novčani prilog.

### Krštenje osmog djeteta zapoljske obitelji Mihić



U župnoj crkvi Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Zapolju nedaleko Nove Gradiške požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je 4. svibnja euharistijsko slavlje i krstio Luciju, osmo dijete roditelja Dalibora i Magdalene Mihić. U pozdravu je kazao roditeljima da su svojim opredjeljenjem za osmo dijete obogatili Hrvatsku,

siromašnu životom. Zahvalio im je i čestitao na daru.

Tumačeći Pavlov govor na atenskom Areopagu iz Djela apostolskih, biskup je u homiliji istaknuo kako apostolove riječi o neznanju i idolopoklonstvu koje je Bog pobijedio uskrišenjem svoga Sina od mrtvih, imaju svoje duboko značenje i za stanje u

Hrvatskoj. Spomenuo je da je među mnogim idolopoklonstvima kod nas i opredjeljenje za život bez žrtve u braku i obitelji, bijeg od prihvaćanja poroda i uvjerenje da se tako može graditi vlastita budućnost te da valja moliti Isusa Krista da svojom pobjedom nad smrću uđe u živote naših obitelji te u njima pobijedi život, kao što je pobijedio u obitelji Mihić. Dodao je kako Isus u evanđelju svojom obećava Duha Istine koji u njihovim srcima može ostvariti sposobnost razumijevanja Božje istine o životu te kazao da je taj Duh posebno potreban braćnim drugovima kako bi njegovim svjetlom prepoznali veličinu svoga poslanja u služenju životu. Podsjetio je da se mala Lucija krsti u predvečerje svetkovine Isusova uzašašća na nebo u kojem je čovjek uzdignut u puninu postojanja. Potaknuo je nazočne da u mjesecu svibnju mole s Marijom da u Hrvatskoj pobijedi život. Na svršetku svetog slavlja biskup je čestitao roditeljima i cijeloj župi na čelu sa župnikom fra Josipom Poletom što je po rođenju i krštenju male Lucije postala bogatija naravnim i nadnaravnim darom života. Nakon slavlja u crkvi biskup se susreo s obitelji Mihić i razgovarao o njihovim brigama i nadama, uručio darove za djecu i novčanu potporu.



# Na vjenčanju smo se zavjetovali sv. Antunu za uspješan brak

Piše i snimila: Višnja Mikić



**S**tjepan i Kata Marjanović iz Davora prošli su mjesec skromno proslavili 60 godina braka. Na tu nakanu, u zahvalu Bogu za zajednički život, djecu i zdravlje, dali su slaviti svetu misu.

– Šezdeset godina star je naš zavjet svetom Antunu za blagoslovljen i skladan brak. Puno se molimo i Srcu Isusovu, a više puta obavila sam pobožnost Devet prvih petaka. Svakodnevno idem na misu, cijelu korizmu išla sam na pobožnost Milosrdnom Isusu – ističe baka Kata.

Stjepan je rođen 1928., a Kata 1935. godine. Ona je rodom iz Oru-

bice, susjednog sela. Vjenčali su se 1956. godine. Od Boga su primili dvoje djece, sina Nedeljka i kćer Anku. Imaju četvoro unučadi.

– Marjanoviće su u selu zvali „veliki“. Kad sam se ja udala i bili su „veliki“: bila sam 28. u kući. Brzo sam se privikla. Stjepan je s bratom Ivanom radio na skeli, odnosno kompi, a ja sam pomagala u poljoprivredi, odgajala djecu, ali sam i rezbarila, krojila i šivala, radila sve što je trebalo – prisjeća se naša domaćica.

Zadruga Marjanovića se 1958. godine dijelila. Stjepan sa suprugom ostaje na starom, zadržanom teme-

lju. Pozornost i danas plijeni lijepa, bijela kuća starinskog stila gradnje koja je dočekala duboku starost.

Stjepan se prisjeća različitih zгода s „kompe“, skele kako je zovu u Davoru. Radili su od ranog jutra, po mraku, po magli i oluji, ali uvijek, kaže, sretno prispjeli k obali.

– Brat i ja smo se mijenjali, tako su i kod kuće svi poljoprivredni radovi bili obavljani na vrijeme, a redovito smo odlazili na svete mise nedjeljom i blagdanom – kaže Stjepan. On i brat Ivan imali su još tri sestre: Sofiju, Katu i Jelku, a čini se da su Marjanovići prilično dugovječni.

– Moja baka doživjela je 102 godine, tata 97, a meni će na jesen na plećima biti punih 88 – dodaje Stjepan.

Kata napominje kako su uz molitvu, ukućani često odlazili i na hodočašća, pogotovo dok su bili mladi.

– Rado sam, kao i većina Davoraca, pješačila u Voćin. Odlazili smo i u Kloštar kod Slavenskog

Kobaša, pa u Mariju Bisticu i druga marijanska svetišta i prošteništa. Sada smo, zbog godina, više kod kuće. Volim heklati i necati – priča Kata.

Pokazuje Kata ručne radove kojima krati vrijeme, ali bit će to i uspomene mladima, koji danas nemaju vremena za ručni rad jer su užurbano i jurnjava prisutni svuda, pa stiže i do Davora.

Poželjeli smo Marjanovićima još puno zdravlja i Božjeg blagoslova kraj rijeke Save, gdje su odrasli, zaljubili se, vjenčali, podigli djecu i dočekali lijepe godine. Stjepan i Kata na kraju poručuju da je za dug i uspješan brak samo jedan recept: u svemu se uzdati u Boga, s njim planirati, raditi i živjeti.



## Tomo Jelić – bivši predsjednik općine Slav. Požega i saborski zastupnik

### Zbirka duhovnih pjesama »Poruka suza«

Piše i snimila: Vesna Milković



**Z**ašto si me ostavio?, Miris ruže, Večernji zvon, Veronikin rubac, Ljubi bližnjega svoga – nazivi su ovo pjesama koje je napisao Tomo Jelić, čovjek kojega se mnogi sjećaju kao prvog predsjednika Općinske skupštine Slav. Požega u samostalnoj Hrvatskoj i potom saborskog zastupnika. Pjesme su, što se može naslutiti iz naslova, duhovnog sadržaja, a objedinjene su u njegovoj zbirci pjesama „Poruka suza“ objavljenj prije sedam godina. Sada pomalo priprema i drugu.

– Nekoliko sam pjesama napisao kao vrlo mlad, „O jesenskom danu“ recimo i slično...a onda se dogodilo

da me naš Lujo (župnik Ljudevit Petrak op.a.) 1984. ili 85. godine, zamolio da napišem nešto za devetnicu Gospi od Suza. Napisao sam jedan recital koji je trebalo pročitati u dječjem programu posljednjeg dana Devetnice, no to nisam sačuvao i ne znam gdje je taj tekst.

Intenzivnije sam pjesme počeo pisati otprilike godinu i pol prije nego je tiskana ova knjiga – prisjetio se Jelić.

Rođen je 1942. godine u Ruševu gdje je počeo školovanje, ali je nakon sedmog razreda prešao u školu u Slav. Brodu gdje je završio i Gimnaziju, Tada je dvije godine pohađao vjeronauk u franjevačkom samostanu pored Save u kojemu je sreo fra Ruperta Rozmarića, svećenika koji je na njega imao značajan utjecaj. Za poeziju koju sada piše stručnjaci kažu da je duhovno-refleksivna.

– Najčešće pišem navečer kasno kad supruga ode spavati, kad osta-

nem sam u tišini i razmišljam. No, događa se recimo i dok hodam po brdima, u tišini prirode i razmišljam, osjetim potrebu nešto napisati i onda sjednem na svoj planinarski stolčić, iz džepa izvadim papirić i olovku. A zašto pišem? Bilo je trenutaka kada sam kao i mnogi drugi, bio svjedok da ljudi pjevaju neke gluposti, folk, buka... pa sam pomislio, 'ajde da ja napravim nešto suprotno, da pišem o miru - o miru u doslovnom i u prenesenom značenju – objasnio je.

U predgovoru prvoj knjizi fra Jozo Grbeš napisao je i ovo: „Poput Majke Terezije i on kao da vjeruje da nam je u potpunosti, savršenoj tišini, dana privilegija slušati Njegov glas. Stoga ove dvije stvarnosti u životu ovog našeg pjesnika idu tako čvrsto zajedno: tražiti i slušati, traženjem čuti, slušajući naći. Istinski glas je onaj koji čujemo u sebi. Upravo zbog ove mu darovane dragocjene duhovne dimenzije, Tomo je kontemplativan pisac. On je otkrio da zaista Bog govori u snazi tišine koja je svim misticima bila prostor susreta s oba bića: svojim i Božjim!“

U svojoj prvoj knjizi Tomo Jelić je objavio nekoliko pjesama posvećenih Gospi od Suza, a još nekoliko ih je napisao i naknadno. – Gospine suze za mene znače ono što znače i svakom koga dira sudbina čovječanstva, tko vidi da oni koji o tome odlučuju, gledaju samo svoje interese – komentirao je Jelić.

